

Luchmajor

AGOST 1984

de pinte en ample

Número 36 - Preu: 70 Ptes.

**EL GOB PRESENTA RECURS
CONTRA LA URBANITZACIO
DE CAPOCORB NOU**

**EL PRINCEP FELIP
DE BORBO
VISITARA S'ARENAL
EL DIA 10**

**El
C.D. Espanya
renova
la directiva**

**Gabriel Paniza,
president**

**Miquel
Sacares,
entrenador**

¿UN SUPERMERCAT A LLUCMAJOR?

¿VERITAT O MENTIDA?

Sé cert que pel poble n'heu sentit parlar, per les tendes, pels cafès, pels carrers, per tot se sent a la gent que es demana si és veritat que a Lluçmajor s'obrirà un supermercat.

Aquesta incògnita queda desvetlada a aquest article, perquè sí, és cert allò que es remorejava.

Pròximament s'obrirà un supermercat dirigit per l'empresa familiar DERESA. Abans de saber-se la notícia ja hi havia gent que el ¿desjectava?, i que no estava d'acord amb aquesta classe de comerços, deia que faria mal a les tendes. Però hem de pensar que molta gent fa viatges a ciutat per anar a comprar als grans comerços.

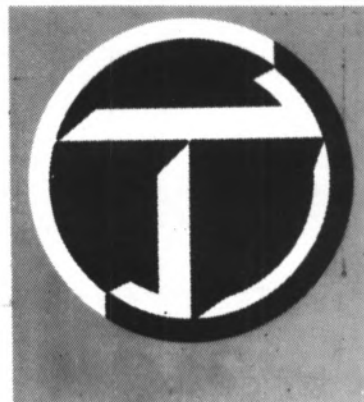
Si ara ho tenim a Lluçmajor se podran aconseguir els mateixos productes a baix cost, competint amb els grans monopolis de Ciutat i així estalviarem molt de temps i benzina.

Endemés, DERESA crearà llocs de treball, cosa molt important en els moments que ens trobam, ja que la manca de feina existent en el nostre entorn és un problema greu i preocupant.

Per un altre caire hem de pensar que no és un monopoli on l'empresa o els caps dirigents no tenen personalitat, sinó que és una empresa familiar d'on en podrà treure uns beneficis tot el poble, això és clar, amb la nostra ajuda i amb la nostra col.laboració.

Sebastià Rubí Tomàs

TALLERES MARINA

Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any III

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies.

COL.LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Bartomeu Font
Antoni Garau
Miquel A. Giménez
Coloma Julià
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socias
Arnau Tomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verdera

SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col.laboren
Jaume Clar
Joan Clar Coll
Joan B. Garau
Jaume Manresa
Bernat Vadell

FOTOGRAFIES
M. Clar
Fermín
C. Julià
Mut Fotos

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

EL PENSAMENT DE LA
REVISTA S'EXPRESSA
NOMES A TRAVES DE
L'EDITORIAL

Un cas de solidaritat

Ens ha arribat a la redacció la notícia d'un cas molt greu que pateix una família del nostre poble. Es tracta de la malaltia —una embòlia— que sofreix una senyora de 32 anys que ha hagut de ser traslladada al Centre de Rehabilitació de Paraplèxics de Toledo per tal de posar-la en tractament. El seu marit, un picapedrer amb dos fills de 6 i 9 anys respectivament, només per traslladar-se a Madrid cada setmana ha de fer front a unes despeses de 20.000 pts, quantitat que no inclou el posterior trajecte que ha de realitzar fins a Toledo ni la manutenció. Mentrestant, la seva dona ja fa més de 40 dies que es troba a la UVI totalment paralítica i encara no és possible saber quan podrà ser traslladada cap a aquí.

Davant aquesta situació, l'afectat s'ha dirigit a l'Ajuntament per sol·licitar qualche tipus d'ajuda. Al marge d'aquesta petició al Consistori, alguns particulars han cregut oportú que aquest cas sigui pres en consideració per tots els llucmajorers preocupats per les desgràcies dels seus conciutadans. Per tal motiu se'ns ha suggerit —i nosaltres ho acollim amb tota sinceritat— la conveniència de sensibilitzar els nostres veïnesos i que sigui possible que institucions i particulars de la vila duguin a la pràctica un mínim de solidaritat humana.

NOTICIES LOCALS

EL PRÍNCIP FELIP DE BORBO VISITARÀ S'ARENAL

El dia 10 de l'actual mes d'agost el príncep Felip de Borbó visitarà el Club Nàutic de S'Arenal, com a president del Comitè d'honor del "Campionat d'Europa Junior de la classe 420", el qual es durà a terme durant el mes d'agost, amb competidors

de 10 països europeus.

Entre el comitè d'honor figura per dret el Sr. Batle de la ciutat de Lluçmajor, Dn. Antoni Zanoguera Rubí, el qual assistirà a tots els actes de presentació i clausura del campionat.

També assistirà a la recepció del dia 10 al Club Nàutic de S'Arenal la Banda de Música llucmajorera i interpretarà l'himne nacional d'Espanya

a les 20,45.

CONCURS PROVINCIAL DE CARTELLS FIRA I MOSTRA 84

La Comissió de Cultura i Esports de l'Ajuntament ha publicat, com cada any, les bases del Concurs de Cartells "Fira i Mostra 84". Per a tots els qui hi vulguin parti-

cipar l'admissió dels treball serà de l'ú al sis de setembre. El tema i la tècnica dels cartells serà lliure, però es valorarà allò que es relacioni de manera especial amb la finalitat d'aquest concurs. El format tindrà uns límits de 50x70 cmts. a 3 ó 4 colors i s'haurà de fer constar obligatòriament la inscripció: "FIRA I V MOSTRA LLUCMAJORE-RA 14 d'octubre de 1984".

Els treballs duran un lema a la part posterior i en un sobre tancat el nom i l'adreça del concursant.

Es donarà un premi únic de 50.000 ptes. per al cartell guanyador, però el jurat, format per un representant de l'Ajuntament, un altre de les comissions mixtes de les Fires i diverses personalitats de l'Art i la publicitat, podrà declarar el premi desert.

Per a més informació o per l'entrega de les obres dirigiu-vos a la Secretaria de l'Ajuntament, a la Plaça Espanya, 12.

AUTO ELECTRIC
Barceló

Pedro A. Mataró, 12 - Teléfono 66 01 70
LLUCHMAYOR (Mallorca)

**ES COMUNICA ALS NOSTRES CLIENTS
QUE EL MES D'AGOST TANCAREM
PER VACANCES FINS DIA 15**

**TAMB VOS COMUNICAM EL
PROPER CANVI ALS NOUS LOCALS
SITUATS A LA RONDA PONENT
(CAP DE CANTO AMB EL CARRER
PERE ANTONI MATARO)**

I UN XIC DE TOT

DIVUIT ANYS

Sí, és avui
quan t'adones de tot
de tot quant t'envolta
gros o petit
que va morint al teu costat
sí, és avui
quan descobreixes
que ja no ets nina
que ja no pots jugar
sí, com abans
com aquell dia
en que fores feliç
disfrutant
sí, disfrutant
disfrutant d'ésser tu mateixa
tu senyora de tot
tu gavina d'aigua
i peix de cel
malgrat sia trist oblidar-ho
ho faràs
perquè no ets nina
ni vell, ni adult
tans sols ets tu
i això és lo millor que et
pot passar

gavina d'aigua
i peix de cel
encara ho ets
sempre ho seràs.

Joana Artigues

Festes de Santa Cànida

Quan aquestes pàgines sortiran al carrer tots haurem presenciats els programes de les festes i a lo millor alguns dels actes esportius que es realitzaran la setmana anterior a la festa patronal del diumenge dia 12.

El dissabte dia 4 s'encetarà la bauxa amb una diada ciclista, organitzada pel Club Ciclista Llucmajor i a partir d'aquí hi haurà una àmplia varietat de competicions, com les del tir pneumàtic, exhibició de Judo al Poliesportiu, V Semi-Marathon al codrat, torneig de petanca al solar de Ca'n Mataró, partit de futbol VIII Trofeu Baró de Vidal entre els equips UD Arenal i CD Montuiri, fins que arribaran les 7 del dissabte horabaixa, quan els coets i les inquietes pilotades de serradís dels infants de sempre ens anunciaran la sortida dels gegants i els caparrots, negrets, patges i dimonis. I tots junts, amb els xeremiers i la banda de música farem "es codrat" per recollir les "joies" i el carrer serà nostre, només per fer festa.

A les 10,30 començarà la berbena popular a plaça, amb els conjunts "Orquesta Encantada" i Lucio Barbosa amb en Bonet de San Pedro.

Són molts els que vetllaran, però tanmateix el diumenge dematí els xeremiers tocaran diana per despertar-los. I a les 10,30

d'altres es concentraran davant el convent per participar a l'Ofrena Floral a Santa Cànida (el programa prega que vagin amb el vestit mallorquí. Serà molt folklòric). I junt amb l'Ofrena hi haurà Missa Major a l'església Parroquial, amb l'assistència de les autoritats provincials i locals. Llavors, morts de calor, dinarem bona taula i si hem paït bé veurem les corregudes dels qui es disputaran les "joies" penjades a una canya.

També hi haurà més futbol. Al camp Municipal d'Esports es disputarà la gran final del VIII Trofeu Baró de Vidal. I a les 7 l'Agrupació local "Aires

des pla" ens ballarà jotes i boleros i en Toni Morlà ens cantarà cançons.

A les 10 la Banda de Música ens farà un concert,

al passeig Jaume III i en arribar mitjanit una gran cremada de coets i rodelles se'n durà la festa.

Coloma

CARNISSERIA XARCUTERIA

**ZANOQUERA
-
GARCÍAS**

Plaza España, 62 - Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

Viajes

spanielA

G.A.T. 1114

DIRECTOR: MIQUEL COLL GARCÍAS

Viajes a forfait

Billeteaje aéreo y marítimo

Reservas Hoteles y
Aptos. Turísticos

Turismo Deportivo

Información Turística

Cambio

Change

Exchange

Wechsel

Excursiones

Excursions

Ausflüge

Rent a car (con o sin chófer)

Servicios de Recepción
Asistencia
y Traslado

Avda. B. Riutort, 55 - Local 4 (Balneario 1)
Tels. 26 81 00 - 26 86 62 - Tx. 69713 VSPA-E
PLAYA DE PALMA (Mallorca)

Festes popular a s'Arenal

Han passat les Festes Populars d'enguany amb actes dedicats en honor de Sant Cristòfol i patrocinats per l'Ajuntament de Llucmajor. Ja sabem que s'Arenal hauria de tenir unes festes de més altura, d'un caràcter i categories internacionals, si tenim en compte que són milers les persones de tot el món que en aquests dies de juliol es troben a la nostra zona turística. No obstant això, donem per bones les festes que des del dia 10 al 15 s'han celebrat.

Tot va començar amb

un acte, el "Pregó de Festes-84" pronunciat pel folklorista Antoni Galmés, el qual amb paraula amena i en base a una documentadíssima dissertació va resultar molt entretingut.

El mateix vespre, i pel batle de Llucmajor, Sr. Zanoguera, es va entregar un pergami a una monja que durant molts d'anys ha servit S'Arenal d'una manera molt humanitària i caritativa. Amb aquest acte quedava testimoni escrit i públic de total reconeixement: la religiosa distingida va ser Sor Sebastia-

na Gelabert i Andreu, que ara ha estat destinada a la ciutat de Sóller.

Assenyalem així mateix l'exposició del pintor Josep Alvarado, al seu estudi del carrer Cabrera, el qual pintor rebé moltes felicitacions.

Esmentarem també la berbena de la Plaça Major, al so dels conjunts "Macedonia Show", "Spres" i "Viena", hi assistí molta gent, igual com a l'actuació de "l'Escola de Dansa" que dirigeix el mestre Tomeu Bergas. D'altres activitats molt interessants

foren: el concurs de dibuix, partits de futbol sala, tennis, col·loqui sobre la problemàtica de la droga i la delinqüència, castells d'arena, jocs aquàtics, processó de la Mare de Déu del Carme, actes religiosos, funció teatral a càrrec del grup "Grumers" amb la comèdia "Molta feina i pocs doblers", ginkama motorística, campionat de bolles, actuació del grup d'animació "Trip-Trap", els xeremiers de Pina i gran castell de focs artificials a la platja...

Tomeu Sberr.

Festes de Sant Jaume a s'Estanyol

Patrocinat per l'Ajuntament de Llucmajor i organitzat per ell mateix amb la col·laboració d'una llarga llista de cases comercials i del Club Nàutic, el qual assumí la major part de responsabilitats, i, detall que mos resulta agradable: exhibeix la bandera mallorquina (l'Ajuntament, no), se desenrollaren una sèrie d'actes i competicions que ja en podríem dir com a nivell familiar, partits de futbol, petanca, tennis, pesca, etc., els quals, encara que sense especial relevància, sí mos resulten atractius justament per això, perquè tot passa com en família. Aquí residents i estiuejants i els seus convidats, que sempre són molts, resulten una reu-

nió familiar, i d'aquesta reunió, naturalment en formen part, el batle i regidors. Emperò no, no en farem comentaris avui perquè llavors qualcú "se pica" i fa una cara més llarga que un dia sense pa, i aquí hi som per passar-mos-ho bé, tot lo bé possible i reim i ballam i cantam, i, com que anam de festa i bulla, ningú no pot agafar les coses malament, per això aprofitam per continuar cantant amb l'acompanyament de la guitarra d'En Biel:

"Es poble de Llucmajor és una casa de putes, si amollen ses aigües brutes no hi podran estar d'olor".

"De sa cupa ningú en parla,

a s'Ajuntament de

Llucmajor si han de tancar un traïdor, es primer serà es batle".

I ara que parlam d'aigües brutes, pareix que qualcú s'ha temut que dins el terme de Llucmajor hi ha urbanitzacions, entre elles s'Estanyol mateix, que no tenen una infraestructura adequada per a la eliminació de les aigües residuals, i com a conseqüència no es pot edificar mentre que aquest assumpte no estigui arreglat. I ara mos vénen amb aqueixes? Sí, ara mateix, en el darrer ple s'acordà no donar més llicències d'obres. Qualcú mos anticipa que la xerxa d'aigües brutes i clavegueram a S'Estanyol no la

farà "Drogados i Destrucciones", i això mos consola molt.

I continuam rient i cantant i ballant amb música "disco" i amb uns conjunts xerecons. Valga dels Valldemossa que mos ho feren passar bé. Abans vérem ballar pagès, que mos agrada molt, i sentirem un concert magnífic de la nostra Banda Municipal dirigida p'en Tòfol Barros, i llavors xocolatada per als al·lots, corregudes i sarau per llarg.

Adéu Sant Jaume! conservau-mos el bon humor i que els polítics el millorin. Fins l'any que ve sí Déu vol.

Guillem Oliver.

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

Primer curs de l'Escola Municipal d'Infants

El passat 29 de juny celebràrem una festa de Fi de Curs a l'Escola Municipal d'Infants. Malgrat que l'escoleta continuà oberta tot el mes de juliol, vàrem creure convenient fer la festa a darrers de juny, ja que més tard molts serien de vacances.

Vàrem convidar els pares, padrins..., i tothom que mos volgués acompanyar, tots plegats ho passàrem molt bé. Els nins disfrutaren molt, i, no diguem els pares, veient els seus infants ballar, representar el conte de la Rateta i cantar, tots engalanats amb coloret, un llaç de paper i tota la gràcia del món.

També hi hagué funció de teresetes, dutes per l'Associació de Pares, després un berenar per als infants, una exposició de fotografies de tot el curs i per acabar, donàrem les feines que ha fet cada nins durant aquest darrer trimestre, tot acompanyat de caramels, globus, gelats, etc...

Vàrem tenir nervis, passàrem calor, mos vàrem emocionar i ens acompanyàrem dels que se n'anaven de vacances, però tot havia anat bé i encara que estàvem cansades, l'alegria dels infants i dels seus pares mos va fer oblidar-ho tot i tornàrem a ca nostra satisfetes.

DEU MESOS FENT FEINA AMB ELS NINS.

Ara, dins el mes de juliol, el darrer d'aquest curs, pensam en tot el que hem fet aquests 10 mesos que hem viscut a la nostra Escola d'Infants. Fent una mirada enrera recordam el principi, un poc difícil per les condicions en què es va fer, però encara que tot d'una mos mancava organització i, sobretot, material, vàrem tirar envant i molt aviat poguérem fer la nostra tasca així com crèiem que era millor per als infants i intentàrem posar al seu abast

tot el que ens pareixia interessant.

Els plors dels primers dies s'aturaren aviat i els nins estaven contents de poder venir a la seva escoleta, on tot està fet pensant en ells.

Formàrem dos grups: un amb nins de 2 a 3 anys i l'altre de 3 a 4 anys, després, poc a poc, s'anaren afegint nins d'un any. Cada dia hem intentat fer activitats variades que motivassin els nins i que alhora fossin educatives. Durant tot el curs hem dibuixat, hem cantat i ballat, han fet exercicis que els ajudaran a aprendre més tard a escriure, els hem introduït en petits conceptes de matemàtiques, hem contat contes, hem fet teresetes, psicomotricitat, jocs de tot tipus, hem contat les nostres experiències viscudes cada dia, hem moldejat amb plastilina i amb fang, hem fet trenca-closques, hem pintat amb pintura, manualitats i moltes altres coses...

També, de tant en tant, mos hem passejat pels carrers del poble descobrint

tot el que trobàvem al nostre pas i saludant la gent que ens mirava entusiasmada.

Per a Nadal, els Reis també pensaren en nosaltres i ens visitaren duent-nos il·lusions a grans i petits.

Vàrem intentar viure totes les festes populars: pels Darrers Dies ens disfressàrem i ben "guapos" sortírem a passejar per Plaça i, a Sa Rua, no hi podríem mancar; mos fèrem uns vestits de paper i amb dibuixos pintats pels nins guarnírem una carrossa. Aquest dia els nins disfrutaren moltíssim.

Pel mes de juny vàrem anar d'excursió a fora vila amb l'ajuda de la Policia Municipal i dels Bombers, que ens acompanyaren molt amablement i amb la corresponent emoció dels nins de pujar a un cotxe de Policia.

I com a final feliç la festa de Fi de Curs, on vàrem obrir les portes a tot el poble perquè poguessin conèixer com és i què es fa a la nostra Escola.

Vos estranyarà, potser, que no l'anomenem "Guar-

deria" com ho fa quasi tothom, però noltros creïm que no és un lloc per "guardar" nins, sinó que pretem que això sigui una ESCOLA, un lloc on els infants puguin aprendre a conviure en societat, on desenvolupin la seva capacitat d'observació i d'intel·ligència, aprenguin a conèixer-se ells mateixos i el món que els envolta, per això hem procurat crear activitats convenientes per a cada edat.

Ara ja ha acabat el curs. Aquest ha estat el primer curs de l'Escola d'Infants Municipal, i pot ser que les coses no mos hagin sortit tan bé com tots voldríem però hem posat molt d'esforç i molta estimació en la nostra feina de cada dia.

Per acabar, volem agrair la confiança que mos han demostrat els pares portant els seus fills a l'escoleta perquè noltros compartim la seva educació.

Catalina Puig
Núria Vives.

Educadores de l'Escola
Municipal d'Infants de
Llucmajor.

El grup ecologista assegura que els promotors no han esmentat les deficiències del projecte

El GOB presenta recurs contra la urbanització de Capocorb Nou

El Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa no està disposat a donar per perduda la batalla i rebat de bell nou en contra de la urbanització de "Capocorb Nou" amb la

presentació d'un recurs contenciós-administratiu contra la resolució del Consell de Govern de la C.A. que donà llum verda definitiva al projecte urbanitzador. El GOB insisteix que dit projecte

duu incloses deficiències i alhora manté raons de tipus ecològic, mentre que la "conselleria" d'Obres Públiques insisteix que la urbanització es troba legament aprovada o, si més no, hau-

ran d'esser els tribunals que donin la raó a una de les dues parts.

Totd'una que tingué coneixença de la presentació del projecte, el GOB, de cop i volta, es llança a una viva lluita d'oposició que inicialment comptà amb el recolzament del Col·legi d'Arquitectes. Però pels ecologistes, el problema se centrava en l'interès natural i ecològic dels penya-segats de la zona de la marina Ilucmajorera, mentre que pels arquitectes les dificultats es trobaven en la quantitat prevista de les vivendes plurifamiliars que podrien condicionar el límit previst d'habitants. El consistori Ilucmajorer rebutjà les dues al·legacions i el projecte, amb el plàcet provisional, passà a la Comissió Provincial d'Urbanisme.

LA SEGONA PASSA.

El curs del projecte topà amb un nou entrebanc quan Urbanisme denegà la urbanització per haver-hi deficiències, com són el subministrament d'aigua potable o les altures de zones. També els tècnics d'Urbanisme feren avinent que el projecte no encaixava dins les normes subsidiàries de Lluçmajor.

Fou llavors quan la urbanitzadora "Cala Cristal, S.A.", que compta amb capital saudí i espanyol, interposà recurs d'alçada, al·legant que la presentació i tramitació del projecte s'havien realitzat abans de l'aprovació de les normes esmentades i per això no reservava per a ella obligatorietat a la seva submissió.

I per això fou que el dia 5 d'abril propassat, el Consell de Govern de la C.A. estimà el recurs de la urbanitzadora i aprovà el projecte assenyalant, que s'havien d'esmenar algunes deficiències referents als pous de proveïment d'aigua

Bienvenidos todos los críticos.

Bienvenidos a cualquiera de los 1.100 puntos de la Red Seat en todo el país. El Volkswagen Passat lo está esperando para que usted lo pruebe a fondo y dé su veredicto. Venga a conducirlo cuando quiera y con quien quiera: aceptamos todos los críticos.

Passat

PASSAT CL 1.8 173 KM/H 5.5 l. A 90 KM/H. PASSAT GLS 188 KM/H 6.3 l. A 90 KM/H. PASSAT VARIANT TURBO DIESEL 152 KM/H 4.9 l. A 90 KM/H. * LLANTIES OPCIONALES

Red Seat. La garantía más fuerte

Passat: precio matriculado: 1.323.676 ptas.

Volkswagen Polo

Dale marcha

Polo 1100: precio matriculado 729.639 ptas.

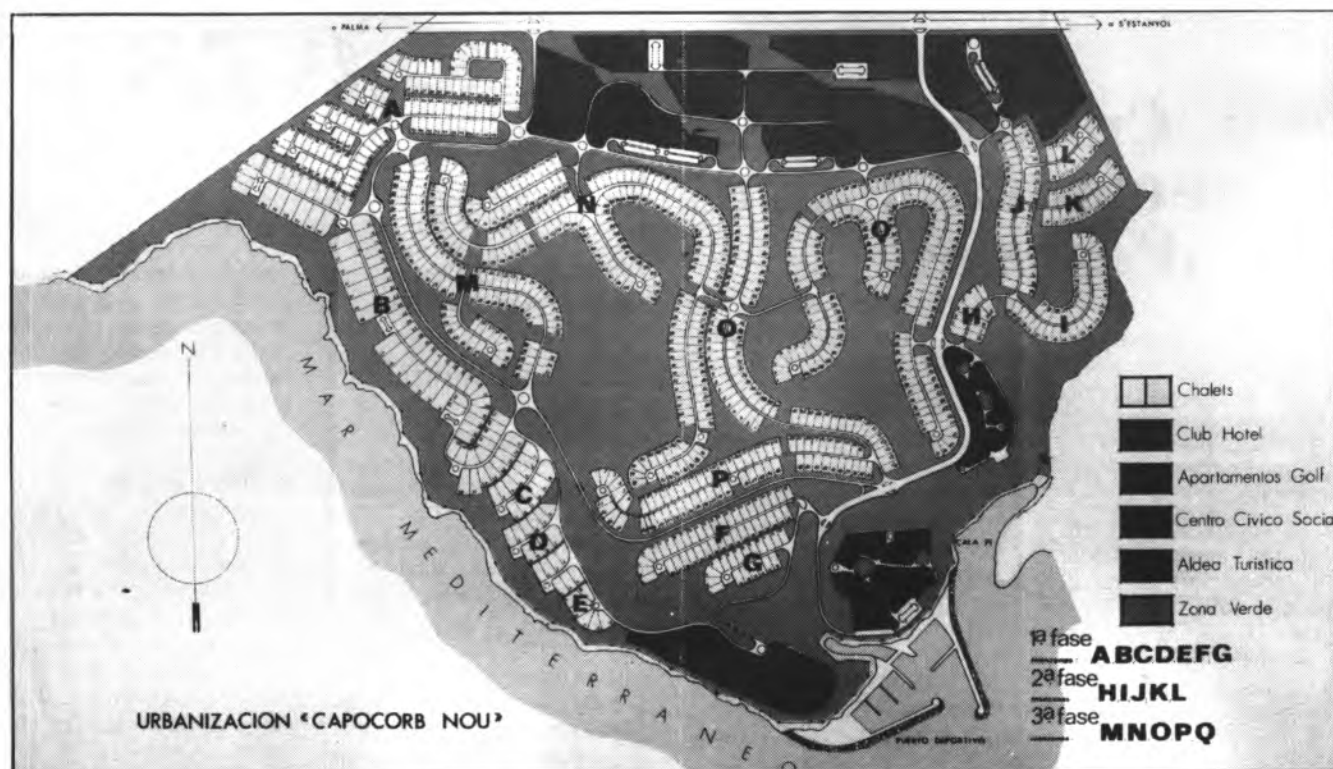
Polo 1300: precio matriculado 837.125 ptas.

Rubí Automóviles Lluçmajor, S.A.

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR

C/. Terral, 4 - S'ARENAL

potable, estació de depuració d'aigües i el nombre d'aparcaments. Una volta ateses aquestes excepcions, per a la realització de les quals no es fixava data, l'aprovació definitiva fou publicada en el Bolletí Oficial de la Província, el dia 15 de maig d'enguany, 1984.

LA DENUNCIA DEL GOB.

No conforme amb la decisió de la Comunitat Autònoma, GOB ha resolt ara interposar un contenciós-administratiu com a pas previ a una nova presentació d'al·legacions contra el projecte de "Capocorb Nou".

Segons afirma el secretari general del col·lectiu ecologista, Pere Llofriu "la urbanització començà fa més d'un any il·legalment les obres, obrint vials sense que ni l'Ajuntament de Lluçmajor ni el Consell tenguessin coneixement del fet. Les obres, sense permís, diu, començaren a realitzar-se a una zona des de la qual no podien ésser observades des de la carretera i, fins i tot, començaren l'asfalt". Diu també en Llofriu que l'empresa urbanitzadora no esmenà cap de les deficiències

La urbanització «Cala Cristal S.A.» compta amb una notable participació de capital àrab

anunciada per el GOB. Assegura que les deficiències han estat esmenades i afegeix: "Tenim tots els permisos legals i, quan sigui, donarem l'oportuna resposta a les possibles al·legacions que puguin presentar els ecologistes".

En el mateix sentit s'expressà el secretari d'Ordenació del Territori, Joan Miralles, afirmant que "si han reparades les deficiències indicades pel Consell, la urbanització pot ésser realitzada sense cap tipus de problemes".

Quant al cas de la iniciació de les obres il·legals d'obertura de vials, cal assenyalar que el consistori llucmajorer atorgà als propietaris el corresponent permís per obrir diversos camins contra-foc, enmig de la garriga. És fàcil creure que aquest permís fou aprofitat per a realitzar els contra-focs segons el pla que tendrien posteriorment els vials de la futura urbanització, sense que en aquest sentit hi hagués cap oposició per part de

cies i per això "acudiren al Consell de Govern, on sabien que tendrien més possibilitats de dur endavant el seu projecte urbanitzador".

TRANQUIL·LITAT A "CALA CRISTAL, S.A."

A més d'això, "Cala Cristal, S.A.", promotora de "Capocorb Nou" ha manifestat que no té cap preocupació davant la postura

l'Ajuntament de Lluçmajor.

I per acabar aquest plantejament de posicions sobre "Capocorb Nou" cal afegir-hi la imprevista irrupció d'una tercera posició que podria, és clar, condicionar el desenvolupament de la urbanització. Podria tractar-se del ministeri de Defensa si es confirmàs el rumor que el definitiu PGOU de Lluçmajor es reserva la decisió final d'autoritzar l'edificació a una determinada zona de la costa llucmajorera, zona que precisament afecta a una considerable porció de terreny on està prevista la urbanització de "Capocorb Nou".

Francesc Verdera.

MATERIALS DE CONSTRUCCIO ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO" MATERIALS DE CONSTRUCCIO SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

Opinió

Cultura, la germana pobre d'esports

A l'organigrama del nostre consistori llucmajorer figura una comissió informativa que s'anomena de "CULTURA I ESPORTS". Vistes així les coses caldria pensar, doncs, que la cultura té una gran rellevància i que els nostres regidors s'han temut que per a un poble que vol avançar i fer-se gran, la cultura és quelcom imprescindible i que se l'ha de cuidar com si fos un infant de pit.

En la pràctica, però, la cosa no és ni semblant, sinó que, de cultura, n'hi ha una manca quasi absoluta i que salvant les honroses excepcions (i faig aquí us del plural conscientment) que sempre confirmen totes les regles, els primers a no comprendre el significat de la paraula CULTURA, són els propis integrants d'aquesta comissió, que posats a no entendre i a confondre, confonen com diuen en castellà "El tocino con la velocidad" o dit en mallorquí "Sa gimnàstica amb sa magnèssia", i creuen que al poble se li ha de donar el que demana sense cap mena de miraments de si està o no està ben encaminat.

Per poder fer-se una idea més o manco clara de com pot funcionar la comissió de CULTURA, vegeu que hi pertanyen, des del regidor que a un plenari va discutir el pressupost de restauració d'un monument històric dient que, amb els mateixos doblers que costaria restaurar el monument se'n podrien fer dos de nous, fins els que comparen el valor artístic d'una composició pictòrica amb el d'una fotografia feta per a una postal.

Jo crec, sincerament, que en cultura com en ensenyament s'ha de cuidar molt el que es fa, i quan

surt a llum una cosa s'ha de saber diferenciar lo popular de lo popular i lo cultural i artístic de lo xavacà. Del poble és el patrimoni popular i d'ell emana una saviesa inqüestionable, però en el meu entendre, perquè el poble pugui gaudir de CULTURA en tot l'ample sentit de la paraula, és menester que hi hagi mestres i que siguin aquests mestres, entesos i ben preparats, els qui marquin les pautes a seguir i no que per donar gust als ignorants es facin les coses de qualsevol manera.

M'agradaria que els regidors de la comissió de CULTURA I ESPORTS entenguessin el que vull dir i que ho dic amb tota bona intenció i que aplicassin a la seva tasca aquell adagi mallorquí tan popular que diu "DEIXAU FER EL QUI SAP".

Per acabar unes xifres, fredes com ho son sempre totes les xifres, però que per elles mateixes diuen, resumeixen i donen sentit al títol d'aquest escrit.

Segons, l'avantprojecte de pressupost de l'Ajuntament es destinen al Camp d'Esports per conservació, neteja, calefacció i altres despeses 2.400.000 pessetes. A Cultura pels mateixos conceptes per atendre les TRES escoles públiques del terme 2.400.000 pessetes. O sia, la mateixa quantitat per TRES escoles que per a un camp d'ESPORTS.

Quant al capítol d'inversions hi ha destinades: PER ESPORTS 6.100.000 pessetes. Per Cultura 1.269.462 pessetes.

Treis, estimats lectors i contribuents, voltros mateixos, les conseqüències del nivell cultural al qual estam abocats i un altre dia en tornarem parlar amb més detall i de més coses.

Joan Maimó i Juan

C: Esperança, nº 2

PUNTUALIZANDO A
GABRIEL RIGO
MIRALLES

POR TREINTA MISEROS
DINEROS

Cuando una persona engaña a amigos y utiliza descaradamente las ideas políticas, pierde, creemos, toda capacidad para intentar lavarse la "camisa", (cambiándosela, claro), ante el pueblo de Llucmajor en el que numéricamente ganó el Partido al cual has intentado ensuciar.

Rigo, dejémonos de frases, a ti te ha movido desde el principio el dinero que podías sacar en el Ayuntamiento atado al carro ganador. Pero has jugado con la gente que nos votó, has jugado con el pueblo y todo lo que añades en tu carta no deja de ser una sarta de gritos autojustificantes que suenan a hueco en Llucmajor donde te conocen muy bien. ¿Quién se fiará de tí ahora?. De momento eres un voto más en las filas de AP, (de independiente nada), los cuales te pondrán un buen sueldo, pero para el futuro eres un cadáver político. ¡Cualquiera te da la espalda Rigo!.

Te quejas de falta de reuniones y diálogo con nuestros concejales... ¿Quién te ha escrito la carta Rigo? Porque el que no asistió a las reuniones de concejales ni a los Grupos de Trabajo eres tú. Hasta tal punto que te asesorabas en los temas del Ayuntamiento en la parte contraria; así que, efectivamente, ibas "vendido" a las comisiones, pero no precisamente por falta de información.

Tu ideología no ha cambiado, por supuesto, la peseta es la peseta, y te ha faltado tiempo para cobrar directamente del Ayuntamiento, cuando hace años

todo el pueblo sabe que el PSOE cobra y después distribuye según el trabajo realizado, cualquier militante puede ver las cuentas. No has cambiado pero nosotros sí; esto nos ha servido para no meter medidores en nuestras listas electorales en un futuro. En esto has servido, por lo menos. Algo es algo.

Y vayamos a la democracia y la honradez. La primera palabra la usas sin consideración, de modo que se enfrenta de lleno con la segunda. Honradez... ¿Quién te ha escrito la carta, Rigo? Palabra extraña en una persona que apoyó descaradamente "pasar" de una persona en paro para "otorgar" el Bar del Campo Municipal de Deportes a un miembro de AP, hoy concejal por más señas. ¿Y qué dices del intento de favorecer a un cliente tuyo de la carpintería en el caso Picadilly (antigua Cabaña) del Arenal. Este último tema podemos explicarlo con pelos y señales para tu satisfacción... y hablas de honradez, cualquier militante del PSOE tiene más honradez en una uña que tú. ¡Mira que escribir que la honradez política en el Consistorio es donde menos importa!. ¿De verdad sabes lo que es?.

En fin, no queremos cansar al que está leyendo este comunicado; no vales la pena; pero repetimos que tu pesetera postura, conociendo nuestro pueblo, tendrá como resultado la indiferencia y el desprecio. Nadie podrá contar con tus "ideas" para ir contigo en el futuro. El dinero es la causa de tu fraude al pueblo de Llucmajor y ni una tonelada de cartas encargadas limpiarán tu ensuciada imagen en él.

PSOE LLUCMAJOR

Recordant una problemàtica època

Altra vegada com cada any ha arribat el temps de tornar autoritzar la caça. Primer només conills, després també tòrtors, guàleres i allà envant s'ampliava a perdius, cegues, tords... a una gran varietat d'animals.

Jo record un temps passat i no molt llunyà encara en què l'autorització de la caça produïa el desxondiment d'uns caçadors aletargats per un molt necessari i ben imposat repòs, no solament per conservar les espècies animals, sinó també per afuixar els tensos nervis dels pagesos que sentien passar siulant per damunt els seus capells o caps els diminuts i, fins i tot, insignificants, pel seu tamany i no pel seu efecte, perdius, que amb un cop de tossina seca escopien per la seva negra boca aquests artefactes anomenats senzillament escopetes.

El desxondiment produeix l'efecte de la vivacitat, després ve el moviment. Caçadors envant!. Tot tremolava al seu pas. Ni les potes dels revenguts cavalls de les nombroses tropes d'Atila amb el seu trotar no aconseguiren mai fer tant d'estameneig com es feia profusament a les primeres jornades de caça.

Tot era abatut, no per tots els caçadors, que n'hi ha de seriosos i respectuosos, sinó per una petita minoria o tal volta per no més que qualcun; morien conills, perdius, cegues,

guàleres, tords, etc..., tota classe d'animals declarats aptes per a la caça, però també morien puputs, musols, llebres, xorics, mostels, etc..., animals protegits per la seva escassa o prohibida la seva captura per llurs particulars habilitats o costums, molts d'ells a favor de la pagesia. Fins i tot eren escopetejats galls, gallines, moixos casolans, coloms..., petita varietat d'animals domèstics, davant els galliners, colomers o al costat de les cases rurals.

Treginant pels camins es podien veure figuerals de moro mutilats plorant llàgrimes viscoses, aferradisses que renegaven separar-se del que quedava de la seva mare, les fulles, capolades per qui bravejant de bon tirador i de millor escopeta, descarregava la seva bravata en forma de petites bolles de plom

a les immòbils i amples fulles de la figuera, que si rígida, no es mou pel vent, manco es podia moure aleshores, ja que la saba li quedava congelada dins les venes en veure's de prompte amenaçada sense motius; retgirada, arissava els pèls formant així petites punxes per mostrar al contrari les seves armes persuasives que per petites, febles i antiquades, tan antigues com ella mateixa, poc li servien de protecció, ja que a la primera arcabussada queien defenses, es desfeien formes i s'obria un gran portell a la seva sucosa estructura.

Passat un cert temps la caça s'esveïa. La que no era morta cercava paratges més tranquils, acollidors. Els morions quedaven buits, buits de caça, però s'omplien de fruita del temps (seguesc referint-me a la ci-

tada minoria). Altres caçadors un poc més vergonyosos collien dos o tres fruits en passar per l'arbre. No té importància dos o tres fruits en un arbre, però amb trenta homes que hi passassin, ja enim l'arbre buit i l'amo ple, ple d'empenyadura. i "Jo només els collia per la boca seca, per la set!"

Set, curta paraula, llarg significat!. I la set de l'amo, la set?:

Que li respectin els seus animals domèstics que cada dia, en la seva constant dedicació, cuida per treure un mínim rendiment, una mínima satisfacció?

Que no facin malbé els sembrats que ha de tenir exposats sis o set mesos a l'acció del temps, esperant collir una anyada que molts d'anys no es presenta?.

Que no despulin de fruit els arbres, que després de sembrar, ha de llacarar i cuidar periòdicament?

Que no retirin les bardisses al traspasar una paret, ni espenyin l'esquena d'aquesta, ja que després ha de compondre ambdues coses?

Que pel mateix motiu abans apuntat, hagi d'anar a cercar el seu bestiar a terres del veí, trobant el consegüent disgust amb aquell?

Qui la hi apagarà?

A pesar de tot l'exposat no perd l'esperança i confii que aquesta minoria, de cada dia es portarà millor.

J.S.G.

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS**

**ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIO
TERRASSA

Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS. TROPI !...

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGUES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

Xerrades de cafè

SES MONGES DE LA
CARITAT TANQUEN ES
CONVENT.

-¿Quines notícies hi ha pes poble?

-En sé algunes, però cap de bona.

-Ara, pareix lo normal.

-¿En saps tu cap de bona?

-En aquests moment, no, ni de bona ni de dolenta.

-Idò, jo et diré ses que sé. Sa primera és que ara no poden fer més cases a s'Estanyol, ni a Cala Blava, fins que posin a aquells llocs el servei d'aigües brutes.

-I per què? Ara els revé?. O és que ara embruten més ses aigües que abans?

-Resulta que sa Comissió Provincial d'Urbanisme posa aquesta condició per aprovar es Pla General d'Ordenació des nostro terme.

-Pens que aquesta gent de Palma és molt exigent amb so Pla d'ets altres, podrien esser un poc tolerants.

I no acaba aquí, sinó que tampoc no volen cases prop de s'Escorxador Municipal.

-Tampoc?, i que faran amb ses cases que hi ha fetes?

-Lo de sempre, ets ulls grossos.

-Així no hi ha problema. Altra notícia.

-Sa torre de s'Estalella, cau.

-Això ja és vell.

-Precisament, per vella s'està esbucant de cada dia. Però sa notícia està en que, l'havien de restaurar aviat, i no ho fan.

-Per què?

-No hi ha doblers, o es Consell no en dóna.

-I es nostro ajuntament, què no en té?

-Sí però comptava que es Consell mos donaria més de la meitat.

-Diuen que es confiats van a l'infern.

-No sé on van, però lo cert és que s'oposició ja ha perdut es modals, i els diu que no tenen "puta idea".

-Mal dit, perquè si volen donar lliçons de democràcia, lo primer que han de fer és esser educats i respectuosos amb sos qui comanden.

-Més notícies dolentes?.

-Aquesta no sé com qualificar-la...

-Mem, diguès...

-Diuen que ses Monges de la Caritat, tanquen es convent.

-Sí que ho és una notícia. I per què? O se'n van de Llucmajor?.

-No, allà on se n'aniran, serà a sa Residència de Vells, quan estarà feta.

-O tenen fets més de seixanta-cinc anys?

-No, lo que vull dir, és que amb un acord amb so nostro Ajuntament ses monges cuidaran de tots es vells i jubilats que estaran a sa Residència.

Jo crec, idò, que si es confirma, aquesta és una bona notícia. Perquè a ses religioses de Sant Vicenç de Paül, per més que se discuteixi si ho fan per amor de Déu o per ses pessetes, ningú els pot negar sa seva dedicació a favor dels malalts i necessitats.

-Però tancar es Convent... això serà despullar un malalt per vestir-ne un altre.

-Diuen que conservaran es Col·legi i sa Casa Hospici.

-Ah...! Ja trobava jo...!

-Però deixarien es seu apostolat de visita an es malalts i necessitats.

-Tal vegada amb sa reforma de sa Seguretat Social aquest apartat quedarà cobert.

UN QUE ESCOLTAVA.

Muebles
JAUME

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

CARPINTERIA

Forteza

MOBILIARIO DE COCINA Y BAÑO - FABRICACION PROPIA

Fábrica:

Ctra. Campos, Km. 24'700 - Telf. 66 00 81

Exposición:

Calle Campos, 30 - Tel. 66 03 65

LLUCHMAYOR (Mallorca)

Memòria d'una trobada científica a Tortosa

Els nostres parlars, estudiats per alumnes de batxillerat

Els qui firmen aquest escrit son tres alumnes de l'Institut "Maria Antònia Salvà" que enguany hem acabat el 3er. curs de batxillerat i que, durant una setmana de juliol, hem tingut l'oportunitat de participar en una "Trobada amb la Ciència".

Aquestes "Trobades amb la Ciència" són una sèrie de jornades de treball per a joves estudiants que organitza la CIRIT (Comissió Interdepartamental per a la Recerca i la Innovació Tecnològica), organisme dependent de la Generalitat de Catalunya. Els temes tractats en aquestes jornades són molts i molt variats i a cada un se li dedica una o varies trobades. L'encontre en què nosaltres tres participàrem era el que rebia el títol de "Coneguem els nostres parlars" i es va celebrar a Tortosa del 8 al 14 de juliol.

Per anar a aquesta trobada vàrem ser convidats per la Generalitat, a través de l'Institut i amb la col·laboració de l'Obra Cultural Balear; a tots quant ens ha ajudat, des d'aquí volem expressar-los el nostre agraïment.

la nostra estada a Tortosa va ser compartida amb joves —al.lots i al.lotes— d'Elx, Alcoi, Sueca, Castelló, Tortosa, Badalona, Sant Boi del Llobregat, Manresa, Solsona, Tremp, Menorca y Eivissa. Per completar tot el domini de la llengua catalana, només mancaven els rossellonesos, els algueresos i els de l'anomenada "franja de ponent" o terres d'Aragó on també es parla català.

Al llarg de sis jornades completes —matí i horabaixa, amb un total de 7 hores de feina diàries— es varen desenrotllar unes classes intenses, enmig d'un clima molt calorós. Però

valia la pena.

Els professors que impartiren les sessions foren Joan Martí i Josep Morau, de la Universitat de Barcelona, i Ernest Querol, Miquel Melià i Monserrat Alegre, professors d'Institut de Batxillerat.

Aquests professors ens donaren classes de dialectologia, història dels dialectes, variants dialectals del català, escriptura fonètica i fonètica sintàctica, entre altres coses.

També ens ensenyaren a emprar la metodologia dels treballs dialectals i el sistema de realitzar les entrevistes que ens han de servir per a conèixer el dialecte de l'entrevistat.

Com a experiència pràctica, un matí anàrem pels pobles de la rodalia, un d'ells un petit nucli de muntanya, relativament aïllat, a entrevistar els pagesos de la contrada. Després, al col·legi, treguerem les conclusions i vàrem poder conèixer millor els parlars de la comarca. Un altre matí, també anàrem

a l'Ajuntament a saludar el batle.

A més de les classes abans esmentades, la professora tortosina Angels Massip ens va dur a fer una volta per la ciutat. També ens va visitar la Sra. Aina Moll, directora general de política lingüística de la Generalitat, i ens explicà el treball que duen a terme en el seu departament, juntament amb l'exposició d'alguns aspectes curiosos dels parlars de les Illes, especialment del mallorquí.

Un altre visitant que vàrem tenir va ser un senyor del Centre de Fonètica Experimental de Lleida, carregat amb un aparell que analitzava els sons. Ens va mostrar com marxava i el que hi feia per tal de donar-nos una idea de com fan feina aquests centres. Un horabaixa ens mostraren un vídeo sobre els dialectes catalans preparat per la Generalitat, seguit d'uns comentaris fets per Joan Martí.

Per acabar les feines i conferències, cal dir que

no en va manca una sobre dialectes i normalització lingüística, sobre la qual ens pregaren que féssim un petit treball a partir de la situació del català en el nostre lloc de naixença.

Però no pensem que tot va ser fer feina: acabades les classes anàvem a la piscina i a fer una volteta. Al col·legi, no hi mancava res de res: ni instal·lacions esportives, ni biblioteca, ni televisió ni piano per a "serenades nocturnes" amb les quals ens va deleitar algun company devers les dues o les tres de la nit.

Això ha estat un petit resum del que férem a Tortosa: allà anàrem a treballar per la nostra llengua, nosaltres hi aportàrem la nostra mica. Si tots plegats féssim aqueixa mica, molt millor estaria aquesta llengua que parlem i escrivim.

Antoni Llompart
Miquel Mut
Sebastià Rubí

La direcció de Ca'n Tià Taleca té l'honor d'oferir-los els seus serveis per a casament, comunions i demés banquets en els seus nous salons.

Per a informació dels menús

Ca'n TIÀ TALECA

Restaurant
Tel. 660279

Commemoració del segon centenari del traspàs de Fra Junípero Serra

Memòria dels franciscans llucmajorers PP. Marià Rubí, Jeroni Boscana i Llorenç Socies

L'avinentesa de la celebració del segon centenari del traspàs de Fr. Junípero Serra, el proper dia 28, poc abans de les dues del capvespre, ens dona ocasió de profunditzar en el coneixement d'un dels homes més singulars i fins i tot excepcionals del nostre passat i també conèixer la seva influència en la vocació missionera d'alguns paisans nadius de la nostra vila que, agullonats per l'empremta de la seva gran espiritualitat, resolgueren deixar la seva terra i els seus pares i familiars per passar a l'Amèrica amb l'objecte de continuar la tasca gloriosa i benemèrita de l'heroi Fra Menor de Petra.

La nostra Revista que és portaveu de les inquietuds més autènticament nostrades, s'honora avui a dedicar un espai prou humil, però també amb la dedicació de l'afecte més pregon a aquell mallorquí que, amb el seu zel apostòlic i la inquietud extraordinària, portà a terme una gesta no per èpica menys vertaderament espiritual tant a "la Sierra Gorda" de Mèxic com a l'Alta Califòrnia avui anomenada l'Estat d'Or del Pacífic americà.

El proper dimarts, festa litúrgica del Doctor de l'Església, Sant Agustí, tots els bisbes de la Baixa i de l'Alta Califòrnia, presidits pel Cardenal Timoteu Manning, Arquebisbe de la ciutat dels Angels, amb el pronunci del Papa als Estats Units, celebraran una solemne i fervorosa Eucaristia a l'altar major de la Missió Basílica de Sant Carles Borromeu del riu Carmel, allà mateix on reposen les despulles mortals d'aquell mallorquí universal que fou el P. Serra, demanant a Déu que es digni otorgar l'honor de la santedat al nostre íclit mallorquí per la seva glòria i pel bé i profit de les nostres

ànimes. El procés de la seva causa està obert des de fa temps i és creença que aquest any durant la commemoració del dos-cents aniversari de la seva mort la Sagrada Congregació per les causes dels Sants informará positivament el Sant Pare declarant-lo venerable. Sols faltará un miracle —i d'ells se'n contenen en gran nombre— per tenir la joia de venerar-lo com a Beat damunt els altars de les nostres esglésies. Creim, certament, que això s'esdevindrà dins pocs tems perquè hi ha la concordància dels teòlegs vaticans i la consciència del significat i la importància que tenen el nom i l'obra juníperianes dins tots els Estats Units de l'Amèrica del Nord.

Llucmajor, vila tant històrica com franciscana, és en part legítimament acredita dels mèrits de l'observantíssim Junípero i així com hi ha moltes esglésies de Mallorca i de l'Amèrica que senten la més plena gaubança per una glòria tan gran i desitgen i esperen l'ocasió de poder col·locar la imatge del franciscà de Petra sobre els altars, també tots nosaltres sentim com a nostra l'empresa i la santedat del llarg procés històric que s'ha de coronar amb l'aurèola de la seva meritòria causa.

"LA SIERRA GORDA"

No hi ha cap dubte que el fet determinatiu de la primera i més bàsica experiència missionera en la vida de Fra. Junípero Serra fou aquella de la "Sierra Gorda" dels indis pames a partir del mes de juny de l'any 1750 durant quasi nou anys. Els sis mesos no ben complets de la seva estada a Mèxic, capital del Virreinat de la Nova Espanya, el P. Serra fou nomenat president de les Missions

del "Cerro Gordo", vertadera taca de gentilitat just dins el cor de la geografia del país azteca que per major afront tots els esforços realitzats fins aleshores havien resultat inútils per a pacificar aquell territori.

Els meus viatges a la "Sierra Gorda" de Querétaro m'assebentaren de la magnitud de la missió juníperiana, tenint en compte sobretot la grandesa de l'escenari geogràfic entrecruat d'altres i d'altres imuntanyes i també rius, torrents i valls dins una superfície d'uns cinc mil quilòmetres que representa el món de les nostres Illes. Fra Junípero rebutjà la rùcia oferta pels oficials reials i, malgrat el sofriment de la seva cama dreta a causa de la ferida greu que patia, arribà ple de fervor i d'entusiasme a Jalpan, escenari de lluites i també d'epidèmies que havien disminuït la potencialitat biològica i minvat el seu progrés demogràfic. La seva resolució primera fou separar els nadius dels qui no ho eren i també disposar-se tenir en compte i obeir directament l'autoritat del seu Col·legi Apostòlic de Sant Ferran de Mèxic, al marge de qualsevol altra autoritat de tipus administratiu i militar.

El primer era l'empresa de civilització que començà amb la gran confiança que inspirà a tots els indis de la comarca, seguidament, l'aprenentatge de la difícil llengua indígena i després la tasca de l'ensenyament dels treballs del camp amb la introducció d'espècies cereals i vegetals desconegudes per a enriquir el seu horitzó de la seva economia agrària. A les dones, los donà el goig de conèixer l'art de la ceràmica i dels teixits i als nens, l'espai dels jocs i divertiments propis de la seva edat. Aquest projecte posat en marxa partint del zero

era sobretot comunitari, és a dir, d'esforç i de profit per igual part. No obstant això, també cada família tenia un tros de terra per a conreu exclusiu seu i així s'estimulava tant la propietat comuna com la privada.

Vingué, finalment, l'esforç per a incorporar aquella gent al gremi de la santa fe amb conversions voluntàries i fins i tot entusiastes dins una fe autèntica i genuïna. Els entusiasmava el càntic litúrgic, les processons de Setmana Santa i també el teatre religiós fins el punt de fer-los oblidar el tradicional culte idolàtric a la divinitat de Cachum, amb l'ídol del qual obsequiaren al savi i sant missioner que se l'emportà com a relíquia curiosa de la seva fecunda missió d'aquells pobles.

Res hi ha, però tan gran com l'obra de l'erecció de les esglésies de Jalpan, Conca i Tilaco, la primera dedicada a Sant Jaume, la segona a la Mare de Déu de la Llum i la tercera a Sant Francesc que per les seves façanes solsment val el coratge i l'esforç de recórrer un espai de 10.000 quilòmetres per contemplar la meravella artística d'aquells grans retaules barrocs que són la revelació de l'ànima i de l'expressivitat artística d'aquell gloriós freret mallorquí. A Jalpan, per exemple, residència seva personal, hi ha un campanar de dos cossos damunt la torre quadrangular coronats pel cim triangular que és el mateix que el del campanar de l'església parroquial de Petra que simbolitza la tiara pontifícia.

L'ALTA CALIFORNIA

La primavera de l'any 1768, poc després de l'arribada de Fra Junípero a Loreto, capital llavors de la Baixa Califòrnia, s'esdevin-

gué un fet que capgirà la vida no sols del missioner, sinó també de tots els homes i les terres de Mèxic. Ens referim a la projecció de la conquesta de l'Alta Califòrnia que José de Gálvez, visitador de la Nova Espanya, tenia l'orde del Carles III de passar endavant per ocupar aquelles terres abans que ho fessin els russos que baixaven des de l'Alaska.

El P. Serra tenia 55 anys i res no l'impedia de poder dedicar els anys que li restaven de vida a la conversió de la gentilitat que poblava la geografia nòrdica des de Sant Diego fins a Sant Francesc al llarg de més de 1.000 quilòmetres. Ell no sabia encara fins quin punt hi trobaria la dolçor de l'espiritualitat d'aquell immens treball que emprengué sense reserves de cap classe, sinó amb una entrega total fins a acabar-hi la seva vida.

El seu diari d'expedició, des de Loreto, a través de les muntanyes i les planures de la desèrtica península baixcaliforniana fins arribar al famós fort de Sant Diego, és encara per tots nosaltres una prova de la seva voluntat inesgotable de fe per l'esdevenidor, l'exemplar original del qual es conserva a l'Arxiu de la nació de Mèxic i ha estat objecte de dues edicions, una a Washington, l'any 1955 i l'altra a Mèxic, l'any 1969.

El 16 de juliol de 1769, fundà la missió de Sant Diego damunt el turó que domina tota la contrada tan suggestiva com encisadora; allò era la mare de les missions dins el mateix bressol de la Califòrnia. Aquella fou la primera gran fita històrica pel desenvolupament d'uns dels pobles més progressius i d'una de les regions més riques del món. Vingueren seguidament, les fundacions de les missions de Sant Carles Borromeu, Sant Antoni de Pàdua, Sant Gabriel, Sant Lluís Bisbe, Sant Francesc, Capistrano, Santa Clara i Sant Bonaventura que foren la llavoreta que com el gra de mostassa evangèlica fructificà mira-

culosament.

La gesta franciscana fou costosíssima entre aquells indis absurds pel seu primitivisme i vagància i encara que faci tan poc temps que fou portada a terme ha desbordat totes les previsions degut precisament al seu ampli contingut creencial que solsment amb una esperança quasi visionària és possible intuir-la. Per això precisament és pel que avui tots els californians sense distincions de classe ni de religió admiren i estimen l'obra de Fra Junípero Serra que és el primer creador de riquesa i de bellesa havent-lo justament enaltit, com autèntic representant de l'Estat de Califòrnia, al Capitoli de Washington.

LA INCREIBLE HISTORIA DEL P. MARIA RUBI

Feia dos anys que Fra Junípero Serra extingí la seva vida al Carmel, allà a la Nova Califòrnia, quan dos franciscans llucmajorers, els PP. Marià Rubí i Llorenç Socies, s'embarcaren cap a Mèxic. Era l'any 1786. Primerament ens ocuparem amb síntesi ràpida de Fra Marià Rubí, la vida del qual no fou precisament un model ni de zel ni de virtuts.

Era fill de Mateu i Margalida Duran. Nasqué a Llucmajor el 26 de març de l'any 1756 essent batejat amb el nom de Mateu i confirmat per Mn. Llorenç Despuig i Cotoner. Professà el 26 de març del 1772 i el 1786 fou autoritzat per a predicar. Física-ment era de regular estatura, bona complexió i ulls blaus. Sortí cap a Vercruu pel setembre del 1786. Ell volia anar a les missions de Tampico, però les disposicions de l'autoritat el feren anar a la Califòrnia l'any 1790. Sabem que era a Monterrey el dos d'agost d'aquell any, passant després a Sant Antoni de Pàdua on batejà entre el 29 de novembre del 1790 fins el 12 de juliol de 1791. Després de fundada la missió de la Mare de Déu de la Soledat, hi fou destinat per exercir-hi el seu minis-

teri el 9 d'octubre del 1791, començant una de les més increïbles històries dins els annals de la missionologia californiana pel seu violent temperament que l'indispòs amb tots aquells que haurien d'haver arribat a ésser els seus companys de missió com foren successivament Fra Diego García i Fra Bartomeu Gili, aquest darrer originari de la vila d'Artà. Els primers mesos del 1793 es trobava ja de retorn al seu col·legi de Mèxic i allà observà l'obediència i es dedicà al servei de Déu i del Rei com així mateix ho feia observar el Virrei Revilla Gigedo, el 8 de febrer del 1794.

FRA LLORENÇ SOCIES COFUNDADOR DEL COL·LEGI D'ORIZABA

El nostre bon amic Joan Socies ens demostrà l'amabilitat tot mostrant-me un exemplar de "La Relación histórica de la vida y apostólicas tareas del venerable P. Fray Junípero Serra" escrita pel P. Francesc Palou i editada a Mèxic l'any 1787 que pertanyia als seus avantpassats. L'exemplar havia estat enviat des de la Nova Espanya als seus pares pel propi Fra Llorenç Socies. Una dedicatòria autògrafa del franciscà llucmajorer figura a les primeres pàgines del llibre encara que sense rúbrica endreçada als seus progenitors. Al volum cinquè de la Història de Llucmajor hi figuraran les dades personals i la filiació del P. Socies que aquí per raons d'espai ometem.

La vida i l'obra del nostre paísà va unida a la de Fra Joan Bonaventura Bestard, de Palma, per quant ambdós estudiaren junts i obtingueren la patent de missioner del P. Comissari General embarcant-se pel gener de l'any 1786 que era l'any en què Fra Francesc Palou, llavors guardià del Col·legi de Sant Ferrán de Mèxic, preparava la biografia del P. Serra en curs de publicació.

Des del febrer del 1793 el trobam per les viles del bisbat de la Puebla de los Angeles i l'any següent

amb l'ajut de don Isidro de Poxa i Preposit dels Filipons posaven en marxa l'obra de l'església del Sant Crist per fundar-hi un Col·legi Apostòlic amb les mateixes ordinations que la de e la "Santa Cruz de Querétaro" erigit pel P. Antoni Llinás de Jesús Maria d'Artà. Els PP. Bestard i Socies són els fundadors del Col·legi de "San José de Gracia de Orizaba", la importància del qual és palesa degut a l'interès de construir una església de les mateixes característiques i proporcions que les del Convent de Sant Francesc de Palma. Cal conèixer bé aquesta circumstància per donar el vertader mèrit al nostra gran paísà que ha esta injustament oblidat quan per altre part és tan necessari que els llucmajorers tinguin en compte la glòria de tants grans fills del nostre poble pel seu propi estímul davant el futur.

FRA JERONI BOSCANÀ, MISSIONER I ETNOLEG

Han passat poc més d'un segle i mig des que Fra Jeroni Boscanà i Mulet va ésser destinat a la missió de Sant Gabriel i llavors ja havia realitzat la seva obra cultural a la Missió de Sant Joan de Capistrano a la qual va pertànyer 12 anys de la seva vida, des del 1814 fins el 1826. Encara recorden els successors d'aquells que el varen conèixer amb un aplec i una distinció certament ben especials, perquè el nostre humil freret amb unes circumstàncies precàries després de la destrucció d'aquella església pel terratremol de l'any 1812, venturosament, es disposà a escriure el més valuós tractat d'antropologia cultural sobre els indígenes del Sud de Califòrnia, objecte d'estudi pels científics americans des que alfred Robinson publicà en anglès aquell tractat l'any 1846. Això és de tal manera així que el poble de Capistrano d'unes 20.000 ànimes pensa dedicar uns dels seus carrers més principals a la memòria del

nostre fill il·lustre, cerimònia que tindrà lloc el dilluns, dia 12 de novembre proper quan un grup de mallorquins amb motiu del bicentenari de la mort de Fra Junípero Serra es traslladarà a aquell lloc on acudeixen anualment uns 200.000 visitants per conèixer aquella legendària missió de les oronetes amb tota justícia anomenada el joell de les missions de la Califòrnia.

No oblidem que Fra Jeroni Boscana va conèixer gran part de Califòrnia pels seus varis destins a les missions de "La Soledad", la Puríssima, Sant Lluís Rei, Capistrano i Sant Gabriel. Ell fou el celebrant de la solemne missa cantada a l'altar major de la Missió de Santa Bàrbara en ocasió de celebrar-se la benedicció de la seva quarta església aixecada al lloc anomenat "El Pedregoso". Però fou el destí darrer el que tal vegada ens atregui especialment cap a la figura senzilla i planera de Fra.

Jeroni pel fet d'esser el missioner que des de Sant Gabriel trespava sovint els 15 quilòmetres per servir la litúrgia de l'església del poble de la Porciúncula que tenia unes 800 ànimes. La capella fou erigida amb l'ajut de totes les missions i inaugurada pel Fra. Payeres, d'Inca, aleshores Comissari Prefecte de l'Església de tota Califòrnia. El franciscà llucmajorer inaugurarà els seus Registres Parroquials d'aquell ignorat poblet que avui s'ha convertit en la ciutat de "Los Angeles", una de les agrupacions més populoses no solsment dels Estats Units, sinó també del món. El P. Boscana va morir a la missió de Sant Gabriel, les despulles del qual es veneren amb afecte i gratitud pels serveis religiosos i humans i fou un dels primers colonitzadors d'aquella somniada Califòrnia Hispànica que és sempre estimada pels pobladors de l'actual Estat d'Or.

Bartomeu Font i Obrador

sa teulera

**PLANTES D'INTERIOR I EXTERIOR
CENTRES - RAMS DE NUVIA
CORONES
FLORS I PLANTES DE TELA
DECORAM ESGLESIES
ARREGLAM TERRASSES I JARDINS**

*Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76
Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59*

**CERAMIQUES, VIMET, VIDRE
I PECES DE FANG**

RESTAURANT

GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS**

Informació: 66 03 17

LLUCMAJOR
Taller BERTON
Carr. Campos s/n.
Tel. 66 08 92

PALMA
Auto Freno Oliver, S.A.
C/. Aragó, 138
Tel. 27 82 46

ROVER

RANGE

MAESTRO

**1 año Garantía.
Kilometraje ilimitado**

JAGUAR

ACCLAIM

METRO

**JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES**

Born, 7 Tel. 66 02 75

Olegario

**TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL**

LA PERRUQUERIA DE LES

GERMANES

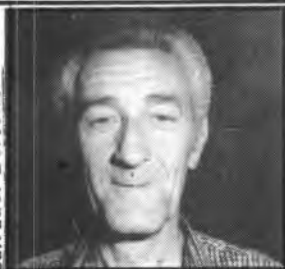
PUIGSERVER

Muntarà per a l'estiu un horari especial a s'Estanyol, dels seus serveis de perruqueria i bellesa, en atenció a les seves amables clientes.

Demani hora per telèfon els dilluns, dimecres i diumenges dels mesos de Juny, Juliol i Agost.

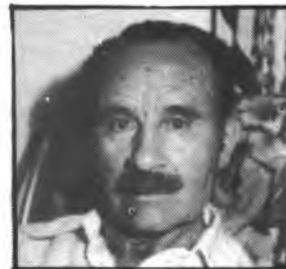
Telèfonos: 66 11 12
66 02 87

Salvador Bortone

Gent de la vila

Una tasca meritòria de dos homes

Rafel Tallón

Hi ha persones que jutgen la gent segons la importància del càrrec que ostenten o dels doblers que han sabut guanyar. Per això és que aquests personatges solen tenir l'afecte o, millor dit, el respecte del poble tot el temps que tenen la força que els dóna el càrrec o els diners. Si això s'acaba també s'acaba la seva popularitat i les consideracions per part dels altres ciutadans.

També n'hi ha d'altres que per jutjar el seu proïsme es fixen en el seu comportament en la vida. Sigui important el seu càrrec o no, siguin rics o siguin pobres. El que importa és com compleixen amb els seus deures i es comporten amb els altres. Les poques persones que a través d'aquests criteris es mereixen el respecte del poble, no el perden amb la manca o pèrdua de poder, ja que les consideracions que els donen no són causa de conveniències personals sinó d'un sincer reconeixement de la seva tasca i d'ells com a persones.

Com que creim que dins d'aquest segon apartat hi estan inclosos el Sr. Rafel Tallón Alcántara i el Sr. Salvador Bortone Orell els hem volgut retre un petit homenatge i els hem fet aquesta entrevista com a senyal de reconeixement de la seva feina cap al poble de Lluçmajor.

SALVADOR BORTONE, JARDINER.

-Sr. Salvador Bortone, quin temps fa que feis feina per a l'Ajuntament?

-El 17 de maig va fer 2 anys.

-Quan entràreu a formar part de la plantilla de l'Ajuntament ho vàreu fer com a peó?

-No, jo vaig fer les proves per ocupar un càrrec de jardiner.

-De quines zones verdes vos ocupau?

-Del "parterre" Carles V, la plaça de na Joanota, la placeta del Convent, les zones verdes de la Ronda Migjorn, a la part d'avall del carrer del convent, la font del Pèlag, els arbres de la part d'abaix de la Ronda Ponent i el parc de la Plaça de Rufino Carpena.

-No és massa feina això per a un home tot sol?

-No, perquè tant amb l'anterior consistori com amb l'actual sempre que he necessitat ajuda me l'han donada i m'han enviat homes per ajudar-me. Però sempre que puc preferisc fer-ho tot jo.

-Ja sabeu que pensau posar a la rotonda que hi ha a la confluència de la carretera de S'Arenal i la Ronda Migjorn?

-No n'he sentit parlar, però crec que encara no hi ha res decidit. Crec que convendria posar-hi plantes resistents als temps i que no siguin fàcils d'espenyar.

-Quines són les dificultats amb què vos trobau per tenir uns jardins ben

arreglats?

-Les dificultats que trob són varies. En certes ocasions he notat a faltar qualche roser, cosa que crec que no és feta per al.lots. També de vegades han espenyat plantes pel sol fet de destruir-les, això és el que més me dol ja que de vegades en un moment, una persona irresponsable t'espenya l'obra de molts de mesos i, a vegades, d'anys de feina i il.lusions. Aquests fets no són molt generalitzats i a vegades fins i tot m'he estranyat de veure que molts de nins es molesten a recórrer molts de metres des del lloc on juguen fins a les papereres que hi ha distribuïdes al parc de les Escoles per depositar els papers que han de tirar.

-Què demanàreu als llucmajorers per col.laborar de qualche manera perquè cada dia tinguem un poble amb més zones verdes i més ben arreglades?

-Que ho respectassin, que no espenyassin res i que col.laborassin tant amb l'exemple com cridant l'atenció dels que ho fan malbé. També agrairia que sempre que vegin qualche anomalia o que creguin que les coses es poden millorar que ho diguin, ja que la meua il.lusió és tenir de cada dia les coses més ben cuidades.

RAFAEL TALLÓN, EX-REGIDOR.

Rafel Tallón Alcántara, ex-regidor del passat Consistori, formava part de la

comissió d'Urbanisme i Sanitat com a encarregat de les zones verdes del nostre poble.

-Sr. Tallón, diuen que quan vàreu ser nomenat encarregat de les zones verdes —entre elles, les del cementeri—, vàreu fer el comentari que això del que éreu responsable estaria ben cuidat, a pesar d'haver de fer feina personalment per aconseguir-ho. Es veritat això?

-Sí, encara que això no va ser necessari, ja que se'n donaren totes les ajudes necessàries, i les vegades que vaig col.laborar personalment amb treballs físics, com regar o sembrar plantes, va ser per voluntat pròpia i per col.laborar, no per verdadera necessitat.

-Quins varen ser els motius que feren que vós prenguéssiu amb tant d'interès la vostra tasca, cosa inhabitual dels regidors dels Ajuntaments?

-Crec que totes les persones i càrrecs són importants i que tota labor és més o manco digna segons el grau d'esforç personal que posa en el compliment del seu deure. A mi, se'm va encarregar vetlar pels jardins i vaig fer allò que vaig poder, com ho hagués fet per qualsevol altra tasca.

-Pel mes de juny les margalideres florides han donat un aspecte meravellós al cementeri. Ja hi eren quan vos féreu càrrec de les zones verdes?

-No, en Roque i jo les sembràrem, juntament amb els rosers que hi ha

enfront de l'església.

-Vàreu tenir bona col.laboració per part dels caps de comissió?

-Sí, tots col.laboraren amb mi, sobretot el Sr. Joan Noguera, ja que era el qui es prenia amb més interès les meves sol.licituds.

-Ara que veis les coses des de fora, què creis que falta per millorar les zones verdes del nostre terme i què és el que haguéssiu volgut fer i no vàreu poder.

-Tot el que vaig intentar ho vaig aconseguir. Abans d'anar-me'n vaig aconseguir que es creàs una plaça de jardiner per oposició per aconseguir el que ja hi havia com a jardiner contractat, cosa de la qual em vaig alegrar molt i ara, després de dos anys, molt més, ja que les seves obres diuen que va ser afortunada aquesta alta a les files dels funcionaris de l'Ajuntament.

-Voleu fer alguna altra declaració?

-No, el que vaig fer no va ser més que complir amb la meua obligació. Si no vaig fer més va ser perquè per ventura no en vaig saber més, però puc assegurar que per part meua hi vaig posar tot quant vaig poder.

-Creis que va ser recompensada la vostra tasca a l'Ajuntament?

-Sí, quan vaig pel carrer és molta la gent que em saluda i d'altra que em manifesta el seu reconeixement pel que vaig fer.

Ignasi Barceló.

De "re" política (i II)

Amb tota probabilitat, l'avisat lector de la nostra secció, quan resseguia el mes passat el rosari de mots més o menys usals en la xerradissa política de les nostres misèries a continuació de la paraula forana APLAUSO (:aplaudiment, mamballetes) n'hi esperava una altra (o millor una colla), com en una llista alfabètica i coherent ordenada convendria, però aquest element per molt que el lector perspicaç escodrinys no el llucà a cap indret. Quin mot era el supraal·ludit? Naturalment, es tractava del notable barbarisme APOIO. La raó de tal absència no era altra, deixondit llegidor, que l'entitat del desbarat i les sucoses desviacions de la normalitat expressiva que el castellanisme (i els seus parents i derivats) genera en el camp de la locució "política" nostrada. Perquè es dóna el cas de que tant APOIO, com APOI, APOIAR o APOIAR-SE, no tan sols s'empren

normalment (quan mereixen amb tots els honors esser foragitats de la nostra parla i enviats a porgar fum set-centes senalles de cavallons de llegues lluny cap a gragal) sinó que, per afegit, quan són, amb la millor de les intencions, "traduïts" al català són l'origen d'una confusió en l'ús de les dues accepcions que la paraula castellana "apoyar" pot presentar en català: "recolzar" i "donar suport". Per a esbrinar el misteri aparent convé que facem memòria del que segueix:

Donar suport: és la forma correcta de manifestar l'ajut (econòmic, moral, etc.) a una cosa determinada. Així no erram si deim: "L'Ajuntament **dóna suport** econòmic a les festes d'agost", "El grup parlamentari X **donarà suport** a la llei Y".

Recolzar: significa descansar alguna cosa sobre un suport. Conseqüentment: "La teoria del professor Z es **recolza** sobre dades cer-

tes", "Un acord **recolzat** en una àmplia majoria".

La confusió neix del fet de que, si bé **recolzar** pot substituir el castellanisme APOIAR en alguns casos, **no sempre** es dóna aquesta circumstància. Així és freqüent sentir (o llegir) que "Tal diputat **ha recolzat** la proposició de llei" en lloc de **defensar-la**, o que "El partit **recolza** el govern" en comptes de **donar-li** (o **prestar-li**) suport.

Pel que fa el barbarisme APOIAR-SE pensem el següent: la significació d'aquest verb implica l'acció de descansar una cosa **damunt** una altra (físicament), i, per extensió, pot emprar-se en sentit figurat. Valgui dir com a exemples aclaridors que podrem "**recolzar-nos**" si ens posam amb els colzes a la barana. Si ens donen el braç (allò tan romàntic, o tan artrític si sou de caire cíníc, d'"anar a bracet") podrem **repenjar-nos-hi**. L'estàtua del rei Jaume III **recolza** (o **descansa**) sobre el seu pedestal. Una teoria sòlida sol **recolzar** en fets (amb la freqüent excepció d'algunes pertanyents a l'àmbit que durant dos mesos ha entretingut els nostres lleures).

Pensa l'il·lús copista que als interessats en donar forma exacta i clara al que fins ara hem vengut assenyant els seria suficient amb llegir la p. 37 d'aquell "Vocabulari de Barbarismes" de J. Corbera (tantes vegades esmentat a LA RACONERA). Allí amb poques, però nítides com l'aigua, paraules queda manifesta la veritat sobre aquest tercet de

mots rebels i reprovables.

I com que "burla burlando" (: com aquell qui res, de broma en broma, tot rient rient) els folis-vas del nostre embull mensual s'exhaurien i, amb ells, la "corda" de l'insípid comentador de llistes arnades i xacroses cal que a tota pressa anem de tres qui n'agafa dues a enllestir unes lleus pinzellades sobre uns pocs mots usals entre els pertanyents a la família política (que no és avui la integrada pels sogres i parents consanguinis o no llurs).

En política són habituals, importantíssims i gairebé gosariem dir imprescindibles (fins i tot el copista intueix que la política, o almenys algunes maneres d'entendre-la, que tampoc cal radicalitzar posicionaments, no tendria raó d'esser sense ells) un substantiu i un verb, dues formes forasteres que ens hem d'espolsar de damunt com més aviat millor: NOMBRA-MENT i NOMBRA-R. Les corresponents nostres són: **nomenament** i **anomenar** (respecte a la darrera existeix encara un altre confusionisme molt comú entre **nomenar** i **anomenar** que amb dues retxes podem aclarir:

nomenar: donar un càrrec a algú ("L'han **nomenat** president del club").

anomenar: dir ("El mestre ha passat llista, però a mi no m'ha **anomenat**").

Molt en relació amb aquestes paraules tenim un altre castellanisme que, si bé no guarda vincles amb la política, és un dels esculls

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

ISLEÑA DE MOTORES, S. A.

Concesionario Oficial

COLABORADOR

TALLERS LLUCMAJOR

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

expressius amb que topam freqüentment: ¿Com solem expressar en mallorquí el verb castellà LLAMARSE? Una frase com "Yo me llamo Pedro", ¿com quedaria en català de Mallorca? Normalment feim servir el castellanisme NOMER-SE. Corbera proposa com a forma correcta la dialectal "nòmer" (que no figura al Diccionari General de la Llengua Catalana, però sí a l'Alcover-Moll) i els vocabularis castellà-català proposen els estàndars "dir-se", "anomenar-se". Per ventura seria convenient treure del prestatge d'honor de LA RACONERA el Diccionari Català-Valencià-Balear i copiar-ne un fragment del tom 7 (pp.779-780):

"NOMER.v. (dial.mall. imen.) Haver nom; anomenar-se; cast. llamarse. "¿Què noms?" ¿què has-nom? "Què nomeu?" ¿què haveu nom? ¿com us dieu? "Vós sou rosa i nomeu Rosa/ i nom de rosa teniu;/ vós sou roseta hivernenca/ rosa d'hivern i d'estiu" (cançó pop. Mall.)... CONJUNG.: aquest verb és defectiu, sobretot a Mallorca, on només es coneixen les formes de present i de pretèrit imperfect d'indicatiu (pres.: jo nom, tu noms, ell nom...")

Finalment, una referència escadussera a la paraula "mesa" (amb la "s" sonora de "rosa") que a molts feia olor de forana quan inicialment arribava a les nostres desacostumades i èvides orelles de ciutadans preautònoms en aquelles primeres cròniques democràtiques, "mesa electoral", "mesa del parlament"... És paraula aquesta nostra i ben nostra, plena de significacions: taula, taula de l'altar, conjunt de persones que dirigeixen una assemblea o corporació, partida de billar... entre moltes altres a les quals hem d'afegir aquella que el DCVB ens recorda com a pròpia del nostre Llucmajor estimat: "Porció de sementer que correspon a un parell per a la llaurada".

Per avui s'ha acabat el bròquil i és hora de seguir la llista que el mes passat encetàvem plens de coratge. Que ens sia profitosa!

Barbarisme forma correcta

Espontáneo	espontani, -ània
Estrado	estrada
Estrago	estrall, matx
Estratega	estrateg
Exil	exili
Exilar	exiliar
Expenses(a...)	a càrrec, a compte, a despeses
Farol (tirar-se un)	fer una fanfària, fanfarronejar, bravejar
Fascisme	feixisme
Fascista	feixista
Favorèixer	afavorir
Fenómeno	fenomen
Feudo	feu
Financiación	finançació
-iar	finançar
-ier	financer
Firmesa	fermesa
Fluïdes	fluidesa
Foco	focus
Folleto	opuscle
Foro	fòrum
Fraude	frau
Frente (fer)	fer front
Fronterís	fronterer
Fuero	fur
Fundamental	fonamental
Ganància	guany
Garantitzar	garantir
Garrafal	enorme, exorbitant
Gesto	gest
Grupo	grup
Halagar (i der.)	afalagar, amoixar
Hacienda	hisenda
Honestidad	honestat
Honradés	honradesa
Huelga	vaga
-ista	vaguista
Idóneo;a	idoni, idònia
Incautación	confiscació
Incautar	confiscar
Individuo	individu
Inquebrantable	infrangible
Intatxable	irreprotxable
Integro	íntegre
Jaleo	trull
Jefatura	prefectura
Jefe	cap, prefecte
Làbia	parola
Lacra	xacra
Leal	lleial
Liar	embullar, envitricollar
Libre	lliure
Lumbrera	llumenera, calop
Lutxa (i der.)	lluïta
Mandar	manar
Mandato	mandat
Mando	comandament
Mangoneig/mangoneo	manyuclament, manuclament
Matxisme	masclisme
Matxista	masclista
Menospreci	menyspreu
Menospreciar	menysprear
Mensatge	missatge
Mentís	desmentida,

desmentiment

Moraleja	moralina
Opúscul	opuscle
Oràcul	oracle
Ossadia	gosadia
Pandilla	tropa
Paradògic	paradoxal
Paradoja	paradoxa
Parte (masc.)	comunicat
Paulatinament	a poc a poc, lentament, de mica en mica
Pega (objecció)	impediment
	emperò
Pelotó/-ón	escamot
Período	període
Perpétuo	perpetu
Pertenèixer	pertànyer
Plebe	plebs
Pleit	plet
Pleitear	pledejar
Pleitesia	acatament
Pleno	ple
Quiebra	fallida
Rebelde	rebel
Rebeldía	rebel.lia
Recaudar (i der.)	recaptar
Reflejar/-xar	reflectir
Reflejo	reflex
Rehén	ostatge
Retaguardia	reraguardia
Retxasso	rebuig (rechazar: rebutjar).
Revanxa	revenja
Rito	ritu

Saludo	salutació, salut (masc.)
Salvoconduce	salconduit
Secuestro (i der.)	secrest; segrest
Sede	seu
Seguridad	seguretat
Seno	si (part interna)
Síntesis	síntesi
Sobèrbia	supèrbia
Soborn	suborn
Sobresseir	sobresseure
Socio	soci
Sondear	sondar, sondejar
Subsanar	esmenar
Sucessor	successor
Tesis	tesi
Tinglado tramoia (assumptes complicats o embullós)	
Tongo	trampa
Traïcionar	traïr
Traicionar	traïdor
Trascendir	transcendir
Tregua	treva
Turno	tom
Valoritzar	valorar
Vanguàrdia	avantguarda
Visto Bueno	vist-i-plau
Vulgo	Vulgus, gent vulgar/vulgarment
Xanxullo	trampa; embull
Xarla	xerrada

Juliol 84

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

PER UN BON LLACAT DE PORTES I MOBLES DE CUINA, RECORDAU:

**INTURAS
ACHECO**

NAVARRA 2 TL 660426
LLUCHMAJOR

Fa uns anys, per tenir-ho millor a l'hora de tapar els clots dels carrers i camins del nostre terme, es va comprar una màquina per asfaltar, però els pobres foravilers que tenen les finques pel camí de Cala Pi, malgrat el fet de tenir un batle que es vanagloria d'esser un foraviler de sempre i un regidor de foravila que també ho és, ha de passar diàriament per un camí que no contribueix gens a ajudar a les precàries economies dels obligats usuaris, ja que les factures

dels pegats (parches) solen esser salades.

I parlant d'asfalt. A la part de dalt de la Ronda de Ponent hi ha un tros de carrer sense asfaltar i ple de sotracs, on un dia d'aquests el cotxe dels morts hi perdrà el baul. En lloc de tant de Poliesportiu, no creis que seria millor asfaltar els carrers que encara no hi estan?

Fa més de quatre anys que un ciutadà llucmajorer, aprofitant l'arribada de la

democràcia va demanar que es fes qualche cosa per tal d'aturar l'excés citat a la Ronda Migjorn, ja que el fet d'atravesar-la era un perill. La resposta va ser que es miraria de fer el que fos necessari, però ho devien mirar amb binocles...s'han fet gestions i peticions durant l'actual consistori i també ho tenen en marxa. Fan el que poden però les solucions no arriben. Uns parlen de fer un pont, d'altres de fer un túnel. Però, mentrestant, ¿no seria més senzill i econòmic posar uns quants semàfors sincronitzats i fer-ho abans que hi hagi qualque accident greu?

El mussolet m'ha dit que a una comissió de l'Ajuntament el Sr. dipositari va informar els regidors que l'Ajuntament de Llucmajor havia passat d'esser molt solvent en qüestió econòmica a esser una corporació que si en el moment actual havia de fer front a les despeses pròpies estaria quebrat. Les despeses excessives i la manca de cobrança de certs impostos són les dues fonts que han fet arribar les arques municipals a aquest estat.

I el mussolet me diu que per molt que pagui el poble, entre poliesportiu, pistes de tennis a s'Estanyol (condemnant una zona verda) i la residència de vells, que per cert ningú —ni tan sols la comissió gestora—

no sap ni com va ni com acabarà. La cosa no té remei. El qui no gasta dels seus no mira prim!

Tots sabem que les persones públiques han de complir amb les obligacions de tipus social i assistir a les festes, dinars i sopars per tal de mantenir unes bones relacions amb els administrats i acostar de qualche manera l'Ajuntament al poble. El que no és tan freqüent és que quasi sempre siguin els mateixos els que s'apunten a l'hora d'assistir a aquestes reunions. No sabem si aquests senyors han assumit encara (al manco no ho han publicat a tots els diaris) les competències de la "comissió dels sopars" i per les notícies que tenim la seva tasca més que de relacions públiques de l'Ajuntament és la que sol realitzar un catxo dins una abeurada.

Senyors regidors "public relations" del nostre Ajuntament: Amb altercats com el de "Ca's Busso" i ara el de S'Estanyol no feis cap favor al bon nom del Consistori i molt manco al batle, el qual ha hagut de sofrir dues vegades les conseqüències de les vostres discussions bizantines. Quan un té un càrrec públic ha de deixar el seu temperament a ca seva i saber callar, de vegades inclús tenint la raó.

TALLER MECANICO
ANTONIO ROSSELLO
Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

PUIG

SABATERIA

Sant Miquel, 9 Tel. 66 02 57

LLUCMAJOR (MALLORCA)

RADIO POPULAR

SOM LA RADIO QUE MES S'ESCOLTA

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que informa i entretén. Aquesta és la ràdio que feim a RADIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per escoltar i parlar. RADIO POPULAR.

O.M. 1.224 KHz
F.M. 97.5 MHz.

RADIO POPULAR

LA RADIO ENCESA

esports

C.D. Espanya: canvis sustancials a les altes esferes

GABRIEL PANIZA, PRESIDENT MIQUEL SACARES, ENTRENADOR

Quan semblava que la Gestora encapçalada per Miquel Cànaves hauria de regir els destins del CD Espanya, el passat dia 11, data quan s'acabava el plaç per a la presentació de candidatures, G. Paniza Batle va ser l'únic candidat amb les firmes corresponents que l'avalaven el que es presentà per ocupar la presidència de l'històric equip espanyista.

Paniza és bastant conegut en el món futbolístic local i els seus coneixements en matèria estan fora de dubte, ja que duu molts anys vinculat a l'entitat blava i vuit temporades com a president - delegat dels infantils i alevins d'aquell Club.

LA JUNTA DIRECTIVA

Un cop complits tots els tràmits necessaris exigits per la Federació Territorial de Futbol aquest serà l'equip directiu presentat per acompanyar la labor presidencial que en principi té una duració vàlida de quatre anys: Vicepresident 1r, Miquel Cànaves; Vicepresident 2n, Jaume Tugores; Vicepresident 3r, Antoni Palou; Tresorer, Llorenç Mascaró; Secretari, Bartomeu Rosselló; Vicesecretari, Pere Cantallops; Comptador, Bernat Pou. Vocals: J. Cladera, P. Pañellas, D. Salva, P. Benítez, D. Tomàs, i G. Roselló.

MIQUEL SACARES, ENTRENADOR DEL PRIMER EQUIP, I LA RESTA

El que va ser durant la passada temporada res-

ponsable tècnic del CF Lluçmajor, Miquel Sacarés Torres, és del passat 6 de juliol l'entrenador del primer equip del CD Espanya.

Com a responsables dels juvenils figuraran Llorenç Sastre i Jaume Paniza. En els infantils, Miquel Bujosa i Joan Pérez i com a entrenadors dels alevins Jaume Manresa Mòjer i E. Tallón.

Tornant al "míster" del primer equip diguem que cobrarà unes dues-centes mil pessetes per aquesta temporada —el més barat que s'ha trobat ja que n'hi havia que demanaven cinc-centes mil i fins i tot algú en demanà set-centes mil. Per demanar que no qued! A més a més, Sacares ha sol·licitat un increment de cinquanta mil pts. per als jugadors, si quedens dins els cinc primers.

DOBLERS PER REPARTIR, JUGADORS RETENGUTS, BAIXES I POSSIBLES FITXATGES

Deixant de banda la hipòtesi de les cinquanta mil pts. assenyalades al capítol anterior, podem dir que cada jugador del primer equip cobrarà 30 mil pts. per temporada repartides en tres pagaments —al principi, a meitat de temporada i al final— i a més es puntuarà per entrenament assistit i al final, si a les arques queden doblers, es repartiran segons els punts acumulats en els entrenaments.

En un altre ordre de coses diguem que els jugadors que pertanyen a l'Espanya són els següents: Jaume Rigo, Rafel Cladera, Magí Ferrer, Jaume Vich, Pere A. Salva, Sebastià Feliu, Bernat Vidal, Joaquim, Miquel Mas, Guillem Llom-

part, Vicenç Juan, Miquel Cànaves, Antoni Piña i Bartomeu Sbert.

Han causat baixa, el centre davanter Gabriel Garau Vaquer que fa pocs dies, en el moment d'escriure la crònica, ha estampat la firma pel Felanitx. Un altre que també, encara que en edat juvenil, se n'anirà, serà en Miquel Magaña, el fi i depurat jugador que ha triomfat en alevins i infantils espanyistes i que tan bon sabor de boca ha deixat en la Selecció Balear Infantil; l'equip és el R.C.D. Mallorca juvenil entrenat per Pep Dols.

També es parla, com no, de possibles fitxatges. Se parla de la reincorporació del porter Marc Vidal, del capità Joan Oller i del centrecampista Francesc Magaña. Altres noms que sonen són Joan Pérez, Miquel Mas ("Galleter") Joan Comino —i és possible que quan surtin aquestes línies algun d'aquests fitxatges ja sigui un fet— i finalment Jaume Manresa D, encara que aquest el veim més problemàtic perquè és retengut amb el CF Lluçmajor i més si tenim en compte que aquest jugador ja es va retirar en el seu dia del CD Espanya havent rebut un just homenatge pels seus serveis i exemplar comportament.

Però, en resumits comptes, tant els fitxatges com els possibles són tots de la cantera, encara que en els casos de Pérez, Mas i Comino hagin jugat moltes temporades enfora d'aquí, no podem oblidar la seva cuna espanyista i ens agradaria que tornassin fer niu al seu club d'origen. Ells tenen la paraula.

TROFEU "BARO DE VIDAL": ARENAL, MONTUÍRI I ESPANYA

A l'hora de sortir aquest comentari ja hauran començat els entrenaments del primer equip anunciats per al dia 27 de juliol i ja haurà tengu't lloc la presentació oficial anunciada per uns dies després de la data assenyalada.

Des d'aquest moment començarà el que es diu pretemporada el compromís més important de la qual serà la participació, com a anfitrions en el Trofeu "Baró de Vidal" que enguany serà triangular amb els equips Arenal, Montuiri i Espanya a celebrar els dies 11 i 12 d'aquest mes.

LA COMISSIO ESPORTIVA I EL CF LLUCMAJOR

Sí, com titulàvem aquesta crònica, canvis substancials s'han produït dins el CD Espanya. Gabriel Paniza té la intenció de fer les coses bé, ja se sap que la unió fa la força. Ido bé, la intenció del primer mandatari espanyista d'unificar el CD Espanya i el CD Lluçmajor o millor dir, que el segon sigui filial del primer. Això seria de cara a la pròxima temporada ja que no podem oblidar que quan acabi el capítol lliguer 84-85 onze juvenils hauran sobrepassat els 18 anys i algun d'ells es podria integrar al club de la plaça del "Sabater". En principi, per aquest i altres assumptes, s'ha cercat una comissió esportiva que la formaran, si no ens han informat malament, Miquel Cànaves, Miquel González i Rafel Puigserver.

Joan Quintana Castell

MIGUEL SACARES JUGADOR, MIGUEL SACARES ENTRENADOR

La majoria de lectors coneixen la trajectòria de Sacares però alguns hauran oblidat alguns aspectes del nou entrenador del CD Espanya en un llarg caminar esportiu que va ser brillant com a jugador i està per veure el que donarà de si com a "míster" ja que fins a la seva retirada no podrem jutjar en conjunt. Fins aleshores vet aquí el que ha estat Miquel Sacares jugador i Sacares entrenador:

JUGADOR

Després de les primeres passes futboleres de pati de col·legi, En Miquel va començar fixant per un equip de penyes. Aquelles penyes llegendàries de les qual sortiren tants d'elements per al CD Espanya. Aquest primer equip va ser la "Unió Esportiva", aquell quadre d'elàstica blaugrana que tenia la seu social al bar "Rayo" (ara "Ca'n Matias") i on va començar a destacar un allotell que nomia Miquel Sacares. Els pròxims equips foren els infantils i juvenils del RCD Mallorca d'on passaria al CD Palma, aleshores filial del primer equip mallorquinista. Però fou cedit al CD Montuïri on va jugar amb èxit durant mitja temporada ascendint de categoria amb aquest equip. Va fitxar, després, pel CD Espanya, però, sense cap dubte, on va aconseguir

la collita de majors èxits, va ser amb el CD Campos, amb ascens i tot. Sacares es va donar a conèixer per una capacitat golejadora i per ser un dels elements més efectius de totes les categories regionals. Després d'un parell d'anys en aquest equip, va tornar a jugar, amb el CD Montuïri per retirar-se a l'equip campaner on va rebre un homenatge.

ENTRENADOR

Els anys no passen en va i com totes les persones amants del bon menjar i del bon beure, Sacares va engreixar alguns kilos i quedaren enrera els gols que li havien donat fama. Però un dels esports favorits, la caça, no li va impedir de tornar al seu altre sport dels rectangles de joc i als pocs anys, primer amb el títol de juvenil i després de regional, començava a entrenar als juvenils del CD Espanya (II Regional) on hi està tres temporades, essent també ajudant d'en Miquel Jaume en la direcció del primer equip. Després entrenaria l'equip de Ca's Concos (II Regional) i sota les seves ordres aquest conjunt va aconseguir sortir de la zona de descens, en la qual estava a l'hora de fer-se càrrec de l'equip el "míster" llucmajorer, i acabaren al sisè lloc de la General. En la lliga 1982-83

dirigí el CD Alqueria (I Regional) i encara que al principi les coses no anaven bé varen millorar i acabaren en la 7ena. plaça de la classificació. On va ser un fracàs absolut va ser durant la passada temporada amb el CD LLucmajor —encara que hem de dir que hi hagué molts culpables, més importants que el propi entrenador— en l'equip del LLucmajor va començar malament i s'hi va acabar, arribant a un descens, tristement, molt abans de finalitzar el campionat i encara que en Sacares ja havia dimitit quan se va

arribar al final, el quadre vermelló ja no tenia remei quan el va abandonar.

Per ventura ens hem oblidat d'alguna cosa però això és el que recordam d'aquest jugador i entrenador. Un primer aspecte, ja clos, i en canvi, el segon que no ha fet més començar i en el que des d' aquí li desitjam els millors èxits que esperam que els tenguim per poder-los contar així com advertir-li que no se lliurarà de les "garrotades" si les mereix. Molta sort perquè segurament la necessitarà.

J.Q.C.

**Maderas
Ramon, s.a.**

ALMACEN Y OFICINAS:

Ctra. Llucmajor-Porreras, Km. 1

Teléfono 66 08 37

LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:

**Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR**

PETITONS

**ARTICLES
INFANTILS**

**LLISTES DE
NAIXEMENTS**

Plaça Espanya, 46 - LLUCMAJOR (Mallorca)

C.F. Lluçmajor**RAMON PESET, PRESIDENT I G. RIGO, ENTRENADOR**

Després d'una pessima direcció presidencial d'un cavaller que va voler ser president, directiu i jugador alhora i que, al final només va aconseguir com al menor dels mals, acabar amb l'equip a II Regional —encara que en honor a la veritat no va ser l'únic culpable— es presenta el CD Lluçmajor una altra vegada a escena amb noves forces per retornar a la categoria perduda.

Per això comptarà amb la direcció tècnica de Gabriel Rigo Miralles que ha estat durant moltes temporades vinculat al CF Lluçmajor, i fins i tot ja ha estat president del Club, i va aconseguir com a "míster" ascendir-lo a I Regional, categoria on el Club de la placeta del "Sabater" va militar durant molts anys fins que la passada temporada, sota la pre-

sidència d'Antoni Oliver i la de Miquel Sacares, com a entrenador, va descendir a II Regional.

RAMON PESET I LA JUNTA DIRECTIVA

En ramon Peset Martínez, que al seu dia va ser un dels fundadors de l'actual CD Lluçmajor serà el nou president de l'entitat vermellona per a la temporada 84-85. Els altres membres de la directiva han quedat en aquest ordre: Vicepresident 1r. Miquel Sampol Barceló; Vicepresident 2n. Gori Carbonell Sastre; Tresorer, Marc Armenteras Costosa; Comptador, Ramon Jiménez Escudero; Secretari, Llorenç Sampol Clar; Vicesecretari, Antoni Peset Garcia. Vocals, A. Guerrero, G. Cerdà, P. Julià, J. López, M. Riera, B. Amengual i F. Monserrat. Com a delegats

Biel Rigo Miralles, nou entrenador del CF Lluçmajor

de camp es compta amb E. Tallón i B. Roig.

RELACIO DE JUGADORS

En aquests moments la relació de jugadors amb fitxa és aquesta: Llorenç Carbonell, Antoni Clar, Mateu Roig, A. Figueroa,

J. Luque, Monserrat Cantalops, Josep Martorell, Bernat Sacares, Jaume Manresa, Manuel Luque, Felix Vives, Joan Oliver, Joan Mulet, S. Piqueras, A. Miras, Joan Mulet M. Rafel Sampol, Joan A. Garí i Nicolau Roig.

Quintana

S'Estanyol**FESTES SOCIALS DEL CLUB NAUTIC**

Bastaria llegir el programa per sebre lo que va passar. Reunions, presentacions, berbena, sopar, bulla...Molt bé tot.

Emperò nosaltres de tot això en volem treure una conclusió i una reflexió, de la qual en volem fer participar als lectors, que, segurament ho compartiran.

Molt de temps feia que al Club no s'hi havia reunit tanta gent, molt de temps feia que els residents i estiuiejants no s'identificaven de bon de veres amb el Club. Què pot haver passat? Es molt senzill: El club està obert, ha deixat de ser una capelleta per a uns quants, ara, socis i simpatitzants s'hi acosten més, s'hi troben millor. Hi ha una junta directiva que té ganes de fer feina i es promouen activitats pròpies que no se feien anys enrera; jo diria que no hi havia hagut mai tant de moviment. El seu

president Antoni Ginart Torrelló ha aconseguit amb el seu equip coordinador, que el Club Nàutic S'Estanyol funcioni i, encara que les activitats nàutiques no són tan nombroses com podrien esser, hi ha perspectives de que se facin una sèrie de regates que contribuïran a promocionar el bon nom del club.

HOMENATGE ALS SOCIS FUNDADORS

I, en el sopar, de nombrosíssima assistència (més de s'esperada), per primera vegada es va fer un reconeixement públic als mèrits dels socis fundadors, encapçalats per Santiago Llabrés Mora, que fou el primer president del Club i que va donar una empremta definitiva perquè es construïssin unes instal·lacions que en el seu temps no eren més que un somni. Molta de feina i pocs do-

Sr. Llabrés

blers per afrontar els pagaments.

En Santiago Llabrés ens ho confirma. Ell va esser president del Club Nàutic entre 1.970 i 1.978. Feren feina amb molta d'il·lusió. La crisi econòmica mundial del 73, crisi del petroli, va repercutir en que tenguessin una revisió de preus del pressupost per a la construcció de les instal·lacions nàutiques amb uns augments forts del preu dels materials principalment del ciment; aquí nos quedà totalment desfaçat el preu

de cost de les obres del preu de venda dels amarradors. Endemés l'empresa constructora LLOR

va quebrà, tot allò va fer que el Club passàs per una situació econòmica dolenta. La planificació havia estat ben feta i les circumstàncies ho varen desbaratar. Però el temps els ha donat la raó. Enhorabona a En Santi i els seus companys perquè varen tenir tant de coratge i enhorabona a la junta directiva actual per haver estat capaç de fer un acte tan simpàtic i de voler reconèixer el verdader valor que tengueren aquells homes, pioners en la promoció del Club.

Conclusió: hi ha molt per fer.

Reflexió: si mos giram darrera, aprendrem.

Encara una altra: lo que està fet, està fet, mantenir-ho pot esser més difícil.

Guillem Oliver

COLOMBOFILA

EL passat 30 de juny va tenir lloc l'acte d'entrega de trofeus de la temporada 83-84 que organitza el Club Colombòfil de Lluçmajor.

Prop de 150 persones es reuniren en el Restaurant Ca'n Tià Taleca amb motiu d'aquest acte que fou presidit pel batle D. Antoni Zanoquera. Figuraven també a la taula presidencial D. Sebastià Mas, president de la Federació Colombòfila Balear, D. Joan Janer, president del Club local i D. Joan de Vidal "Baró de Vidal", acompanyats tots ells per les seves respectives senyores. Hi havia també el Regidor D. Joan Puigserver.

Representants de Cases comercials de la banca local que havien col·laborat, juntament amb els representants del Consistori i el Baró de Vidal, feren entrega dels trofeus que havien donat. Entregues que es feien en mig de grans aplaudiments, especialment el trofeu Baró de Vidal, màxim guardó

de la temporada, que fou entregat per D. Joan de Vidal al guanyador Antoni Oliver.

Durant la vetllada s'anaven sorteant diferents regals entre els assistents, alternant amb la subhasta de col·mins aportats pels socis locals i d'altres Clubs de l'illa.

Abans d'acabar l'acte, el batle D. Antoni Zanoquera va pronunciar unes paraules d'encoratjament cap als directius del Club, animant-los perquè continuïn endavant amb la seva bona labor.

El president del Club local D. Joan Janer va agrair la presència a tots els assistents i d'una manera especial a l'Ajuntament, Baró de Vidal i altres col·laboradors, ja que sense ells no hagués estat possible una entrega de premis igual.

Creim que la festa va resultar lluïda i desitjam que continui així els anys venidors.

Bernat

DIADA CICLISTA SANTA CANDIDA 84

El Grup Ciclista Lluçmajor ha organitzar pel dissabte dia 4 a les 4 de l'horabaixa una diada ciclista, amb la participació de les categories Infants i Cadetes. Els infants donaran 12 voltes pel circuit urbà, que és l'equivalent a 20 qums. i hi haurà 5 trofeus pels guanyadors en

general, més un trofeu pel primer guanyador local.

Els cadets donaran 25 voltes pel circuit urbà i es donaran 3 trofeus, un pel primer guanyador en general, un pel primer guanyador local i un altre pel primer cadet que duu un any dins aquesta categoria.

V SEMI MARATHON SANTA CANDIDA 84

Aquest V Semi-marathon se celebrarà a Lluçmajor el dissabte dia 11 a partir de les 9 del dematí. Hi poden prendre part tots els que vulguin, tinguin o no, llicència esportiva i les inscripcions es poden fer personalment o per telèfon (66 00 54 - 58 - 62) a l'Ajuntament de Lluçmajor o a l'oficina municipal de S'Arenal

(26 40 71). Teniu temps per la inscripció fins una hora abans del començament de cada carrera.

El recorregut és el circuit "Es codrat" format pels carrers d'Es Vall, Major, Rei Jaume II i Convent amb sortida i arribada a la plaça Espanya.

El V Semi-Marathon es desenvoluparà segons el següent programa

H. sortida	Categoria	Any naixement	Voltes	Distància
9,30	aleví-mas	72 i posterior	1	2.000 mts
	aleví-fem.	72 i posterior	1	2.000 mts
	inf. - fem.	69,70, 71	1	2.000 mts
9,55	inf - mas.	69, 70, 71	2	4.000 mts
	jovenil-fem.	66, 67, 68	2	4.000 mts
10,30	jovenil-fem.	66,67,68	3	6.000 mts
	senior-fem.	65 i anteriors	3	6.000 mts
	veterans	47 i anteriors	3	6.000 mts
11,00	senior-mas	65 i anteriors	5	10.000 m.

Aquest V Semi-marathon va ser presentat el dia 31 de juliol amb l'assistència del batle, autoritats i col·laboradors.

VOLTA A CALA BRAVA

El passat diumenge, dia 22 es va celebrar la "Volta Cala Brava-Platja de Palma" d'atletisme amb una participació de 72 atletes, sota un sol sofocant.

El triomfador va ser el corredor Josep Ma. Sánchez i la Volta va ser organitzada pel "Club Peñalver-Aspe".

T. Sbert

FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

*Sabates
Ca'n Gramet*

VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

La Palmera
es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR - Mallorca

Entre noltros

NAIXEMENTS.

*Gabriel Llull Nieto, fill de Jaume i Maria Dolors, nasqué el 20/6

*Sebastià Comino Cànaves, fill de Sebastià i Isabel Aina, el 1/7

*Maria Elena Martínez Mas, filla de Pere i Elena, nasqué el 5/7

*Joan Círrera Planes, fill de Miquel i Cristina, nasqué el 6/7.

*Maria Magdalena Pou Vidal, filla de Joan i Angela, nasqué el 5/7

*Gabriel Vidal Alorda, fill de Gabriel i Maria Concepció, el 12/7

*Maria Francisca Barceló Tolosa, filla de Guillem i Maria Antònia, nasqué el 17/7.

*Francesc Sastre Mut, fill de Llorenç i Antònia, nasqué el 22/7.

MATRIMONIS: 2

*Baltasar Barros Vidal i Maria Lourdes Garrido Martínez se casaren al Convent de Sant Bonaventura el dia 2 de Juny.

*Leònides Gil Segura i Catalina Clar Riudala se casaren al Convent de Sant Bonaventura el dia 9 de Juny.

CA'N MATIES BAR - RESTAURANT

TAPES VARIADES BERENARS

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR

DEFUNCIONS: 9.

*Manuela Hernández Casado, dia 27/6

*Joan Monserrat Servera, dia 26/6.

*Joan Ferretjans Salvà, dia 10/7.

*Antònia Abellaneda Ruiz, dia 15/7.

*Antònia Aina Palmer Ferretjans, dia 17/7.

*Pascuala Pascual Rico, dia 18/7.

*Esperança Cerdà Bortone, dia 18/7.

*Joana Aina Julià Gallart, dia 20/7

*Maties Pallicer Salvà, dia 21/7.

PLUVIOMETRIA

Tomeu Font.

Aquestes són les gràfiques anunciades al núm. anterior i que no varen sortir per manca d'espai.

LLUCMAJOR - CASC URBA - l/m2..

GRAFICA núm. 1

	1982	1983	1984
Gener	33,5	0,0	23,5
Febrer	33,0	16,4	50,0
Març	77,0	51,0	63,5
Abril	17,0	0,0	16,0
Maig	9,0	6,2	92,8
245,8			
Juny	0,0	2,1	?
Total	169,5	75,7	?
Tot l'any	353,1	269,5	?

GRAFICA núm. 2.

Anys - l/m2.
1978: 543,0
1978: 549,0
1980: 423,0
1981: 400,0
1982: 353,1
1983: 269,5
1984: ?

PERRUQUERIA
FINA

C/. D'es Vall, 49

FOTO CLAR
Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

Sopa de lletres

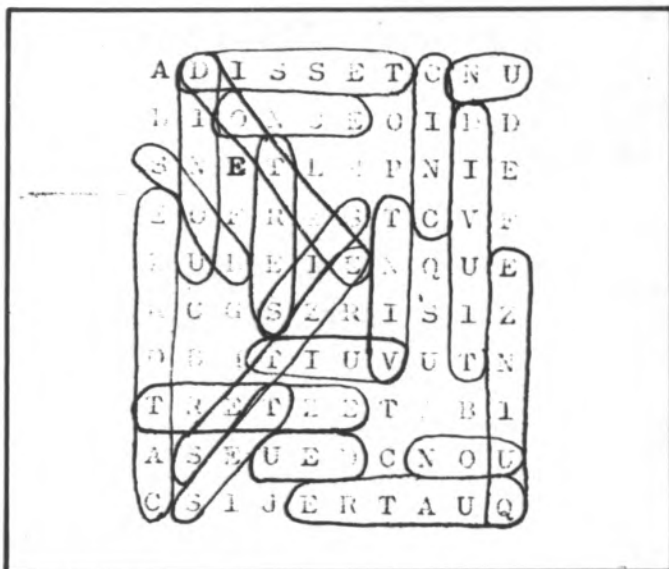
B T R E C N O C M T
E A T S T R O P S E
R L D N T N O T J D
B L O S O J O I E S
E E O E T R J G D T
N D R O R N I F E E
A O P A L L A B U O
O R P M G V A G I C
L A S E I M E R E X
C A R R E R E S J G

Onze elements típics de les festes de Santa Cànida.

ENDEVINALLA.

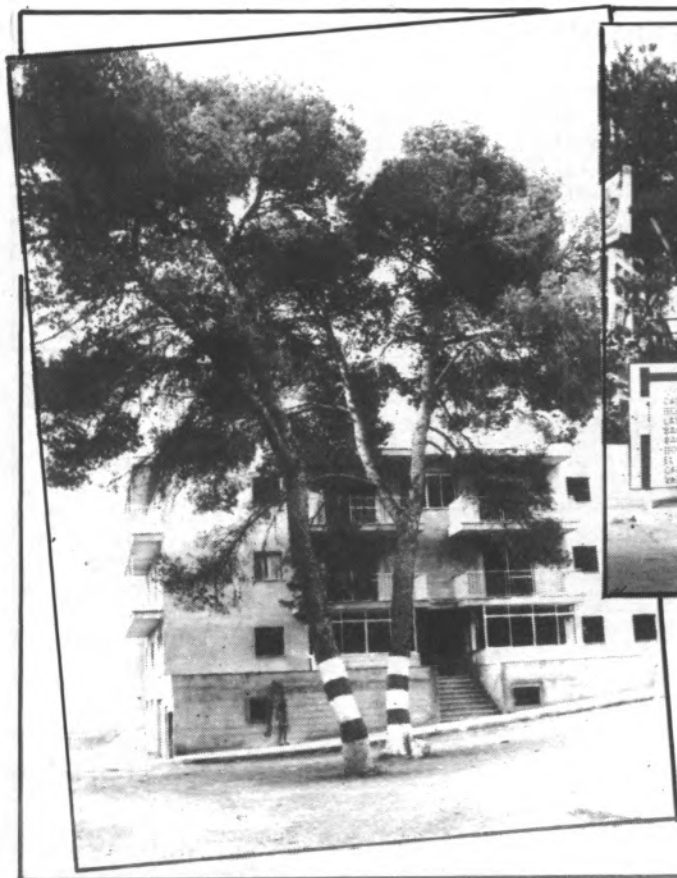
Ara pensa i col·legeix
lo que jo t'explicaré
¿Quin instrument fa un fuster
no l'empra el qui el dona a fer
i el qui el fa no se'n serveix
i qui l'empra no coneix
si està malament o bé?

SOLUCIONS

SOLUCIO ENDEVINALLA

Lo que veu és un germà, lo que fa és pecar.

P'es forat des moix

Mirau bé aquestes fotos. Havíeu vist mai pins amb calcetins. Iddò a S'Arenal n'hi ha. No sabem qui els hi va posar, però qui tenguí competència per llevar-los-hi seria ben necessari que ho fes. No creim que això els agradi gaire a tots aquests turistes de l'Europa civilitzada, ni a nosaltres tampoc.

BAR - CERVESERIA

JAUME III

TAPES - BERENARS

Passeig Jaume III

LLUCMAJOR

**SABEU QUE US OFEREIX
"VIATGES XALOKI"?**

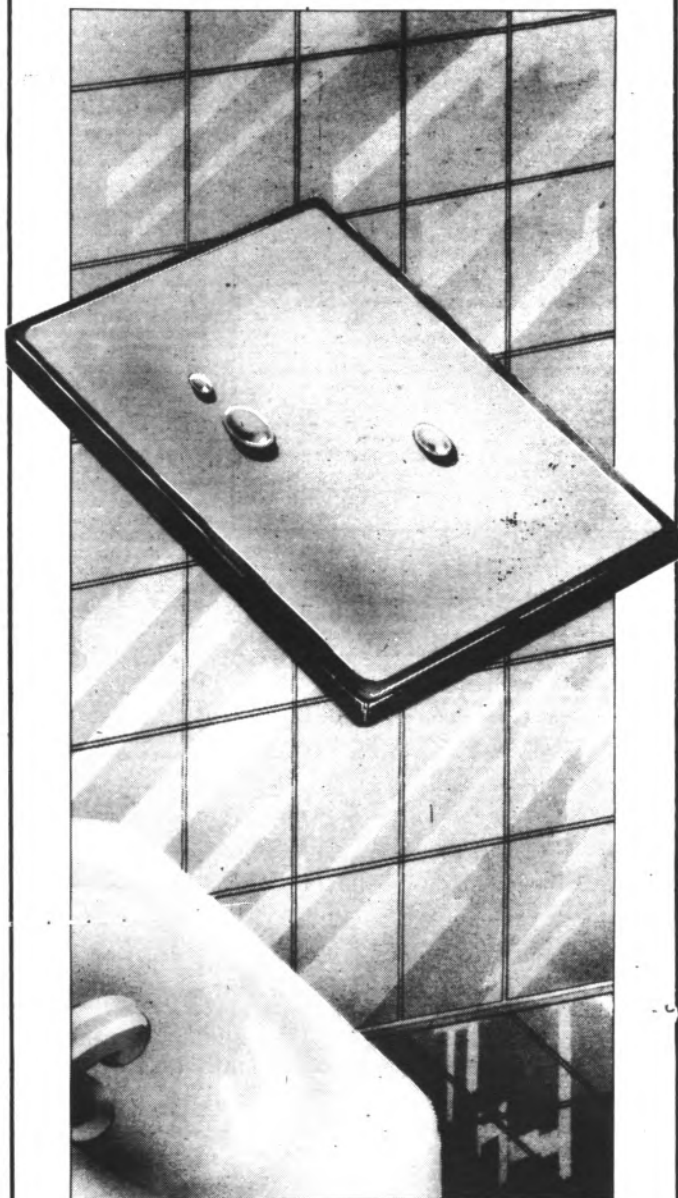
- *Bitllets d'avió i vaixell
- *Reserves d'hotels
- *Lloguer de cotxes
- *Viatges de negocis i vacances

**TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL**

*C/. Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58*

S'ARENAL

*Armonia y Calidad
a su "Servicio."*

Lisa y llanamente.

PREFAMA

Materiales de Construcción

Exposición en Palma:
C/ Archiduque Luis Salvador, 84
T: 25 16 31 - 29 29 97

Almacén:
Gran Via Asima, Manzana 17, Solar 14
Polígono Son Castelló, (La Victoria)
T: 29 40 04

Llucmajor:
C/ Pedro Roig, 29
T: 66 01 50 - 66 01 54

Arenal:
Carretera Militar, 522
T: 26 22 38

Cala d'Or:
Auda. Benvenidos 17
Tel. 65 77 32

Ca'n Pau Salvà

- *ELECTRODOMESTICS
- *INSTAL·LACIONS
- *REPARACIONS

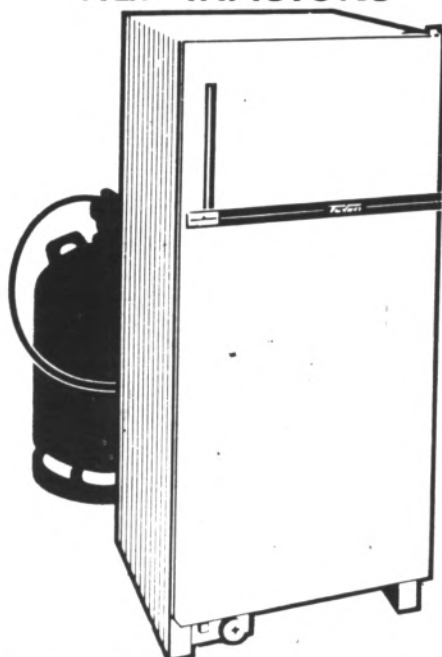
ESTABLIMENT

S.C.L.

SERVEI TECNIC
PROPI

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL

*BOTIGA: C/. Bisbe Taixaquet, 24

*TALLER: C/. Weyler, 1

Tel. 66 01 04 - 66 02 55

LLUCMAJOR

CONSUMIGUEM COSES NOSTRES

**AQUEST ESTIU:
GELAT
AMB
ENSAÏMADES**

LLUCMAJOR

C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

Ca'n Paco II

C/. Cardenal Rosell, 48 - Tel. 66 12 52